

Evropa juaj e ardhshme GmbH i referohet një angazhimi për Konventat Ndërkombëtare për të Drejtat e Njeriut, ILO Kernarbeitsnormen dhe IRIS Standardet:

Tabela e Përmbajtjes

<i>Konventat ndërkombëtare për të drejtat e njeriut.....</i>	<i>4</i>
· <i>Neni 1 - Liria, Barazia, Solidariteti.....</i>	<i>4</i>
Shpjegimi i nenit 1.....	4
· <i>Neni 2 – Ndalimi i diskriminimit</i>	<i>4</i>
Shpjegimi i nenit 2.....	4
· <i>Neni 3 - E drejta për jetë dhe liri.....</i>	<i>4</i>
Shpjegimi i nenit 3.....	4
· <i>Neni 4 - Ndalimi i skllavërisë dhe tregtisë së skllavëve</i>	<i>5</i>
Shpjegimi i nenit 4.....	5
· <i>Neni 5 - Ndalimi i Torturës.....</i>	<i>5</i>
Shpjegimi i nenit 5.....	5
· <i>Neni 6 - Njohja si person juridik.....</i>	<i>5</i>
Shpjegimi i nenit 6.....	5
· <i>Neni 7 - Barazia para ligjit.....</i>	<i>5</i>
Shpjegimi i nenit 7.....	6
· <i>Neni 8 – E drejta për mbrojtje ligjore</i>	<i>6</i>
Shpjegimi i nenit 8.....	6
· <i>Neni 9 - Mbrojtja nga arrestimi dhe dëbimi arbitrar</i>	<i>6</i>
Shpjegimi i nenit 9.....	6
· <i>Neni 10 – E drejta për t'u dëgjuar.....</i>	<i>6</i>
Shpjegimi i nenit 10.....	6
· <i>Neni 11 – Presumimi i pafajësisë; asnjë dënim pa ligj</i>	<i>6</i>
Shpjegimi i nenit 11.....	7

·	<i>Neni 12 - Mbrojtja e sferës së lirisë së individit.....</i>	7
	Shpjegimi i nenit 12.....	7
·	<i>Neni 12 - Mbrojtja e sferës së lirisë së individit.....</i>	7
	Shpjegimi i nenit 12.....	7
·	<i>Neni 14 – E drejta për azil.....</i>	8
	Shpjegimi i nenit 14.....	8
·	<i>Neni 15 – E drejta për shtetësi.....</i>	8
	Shpjegimi i nenit 15.....	8
·	<i>Neni 16 – Liria e martesës dhe mbrojtja e familjes.....</i>	8
	Shpjegimi i nenit 16.....	9
	Shpjegimi i nenit 17.....	9
·	<i>Neni 18 - Liria e mendimit, e ndërgjegjes dhe e fesë.....</i>	9
	Shpjegime për nenin 18.....	9
·	<i>Neni 19 - Liria e shprehjes dhe informimit.....</i>	10
	Shpjegimi i nenit 19.....	10
	Shpjegimi i nenit 20.....	10
·	<i>Neni 21 - E drejta e votës universale dhe e barabartë; Pranimi në poste publike..</i>	10
	Shpjegimi i nenit 21.....	11
·	<i>Neni 22 – E drejta për sigurime shoqërore.....</i>	11
	Shpjegimi i nenit 22.....	11
·	<i>Neni 23 – E drejta për punë dhe paga e barabartë, liria e organizimit.....</i>	11
	Shpjegimi i nenit 23.....	11
·	<i>Neni 24 – E drejta për pushim dhe kohë të lirë.....</i>	12
	Shpjegimi i nenit 24.....	12
·	<i>Neni 25 – E drejta për një standard të përshtatshëm jetese.....</i>	12
	Shpjegimi i nenit 25.....	12
·	<i>Neni 26 – E drejta për arsimim, qëllimet arsimore, të drejtat prindërore.....</i>	13
	Shënime shpjeguese për nenin 26.....	13
·	<i>Neni 27 - Liria e jetës kulturore.....</i>	13
	Shpjegimi i nenit 27.....	13
·	<i>Neni 28 - Rendi i përshtatshëm shoqëror dhe ndërkombëtar.....</i>	13
	Shpjegimi i nenit 28.....	13

· <i>Neni 29 – Detyrimet dhe kufizimet themelore</i>	14
Shpjegimi i nenit 29.....	14
· <i>Neni 30 – Rregulla e interpretimit</i>	14
Shpjegimi i nenit 30.....	14
<i>Standardet bazë të punës së ILO-s</i>	14
Liria e organizimit dhe e drejta për negociata kolektive	14
Konventa 87: Liria e Asociimit dhe Mbrojtja e të Drejtës për Organizim Konventa, 1948	14
Konventa 98	18
Konventa për të drejtën për organizim dhe negociata kolektive, 1949.....	18
<i>eliminimi i punës së detyruar</i>	21
Konventa 29	21
Konventa e Punës së Detyrueshme ose e Detyrueshme, 1930	21
Konventa 105	29
Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957	29
<i>heqja e punës së fëmijëve</i>	32
Konventa 182	32
Konventa për ndalimin dhe veprimin e menjëhershëm për eliminimin e formave më të këqija të punës së fëmijëve, 1999	32
Konventa 138	35
Konventa për moshën minimale për praninë në punë, 1973.....	35
<i>Ndalimi i diskriminimit në punësim dhe profesion</i>	41
<i>Shëndeti dhe siguria në punë</i>	44
Konventa 100	44
Konventa e shpërblimit të barabartë për punëtorët burra dhe gra për punë me vlerë të barabartë, 1951.....	44
Konventa 155	47
Konventa për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë, 1981.....	47
Konventa 187	53
Marrëveshja për Kornizën Promovuese për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë.....	53
<i>Standardet IRIS</i>	57

Konventat ndërkombëtare për të drejtat e njeriut¹

- Neni 1 - Liria, Barazia, Solidariteti
"Të gjitha qeniet njerëzore lindin të lirë dhe të barabartë në dinjitet dhe të drejta. Ata janë të pajisur me arsye dhe ndërgjegje dhe duhet ta trajtojnë njëri-tjetrin me frymë vëllazërie".

Shpjegimi i nenit 1

Të gjitha qeniet njerëzore lindin të lirë dhe kanë të drejtë të barabartë për liri. Megjithatë, liria e dikujt nuk mund të jetë në kurriz të lirisë së të tjerëve. "E njëjta gjë" nuk do të thotë se situata individuale e njerëzve ose aftësitë e tyre janë identike. Por shtetet janë të detyruara të bëjnë gjithçka që është e mundur për të siguruar që njerëzit të kenë mundësi të barabarta zhvillimi. Të gjithë jemi të detyruar të sillemi me njerëzit e tjerë "në frymën e vëllazërisë", pra të respektojmë çdo qenie njerëzore si person të barabartë.

- Neni 2 – Ndalimi i diskriminimit
 1. "Për më tepër, nuk do të bëhet asnjë dallim në bazë të pozicionit politik, ligjor ose ndërkombëtar të vendit ose territorit të cilit i përket një person, qoftë i pavarur, administrues i besuar, jo vetëqeverisës, apo subjekt i ndonjë kufizimi tjetër të tij. sovraniteti.»
 2. "Gjithkush ka të drejtën e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në këtë Deklaratë, pa asnjë lloj dallimi, si raca, ngjyra, gjinia, gjuha, feja, opinionet politike ose të tjera, origjina kombëtare ose shoqërore, pasuria, lindja apo ndonjë tjetër. rrethanë.»

Shpjegimi i nenit 2

Në zbatimin e të drejtave të njeriut të parashikuara në këtë Deklaratë, nuk duhet bërë asnjë dallim midis grupeve të njerëzve. Për shembull, nuk mund të bëhet asnjë dallim në bazë të racës, ngjyrës së lëkurës, gjinisë, orientimit seksual, gjuhës, fesë, besimeve politike ose të tjera, ose vendit nga vjen një person. Po kështu, një person nuk duhet të diskriminohet për shkak të prejardhjes shoqërore ose të lindjes, vetëm pse i përket një kaste më të ulët ose nuk është fisnik, as sepse ka më pak se të tjerët. Shtetet janë të detyruara të mbrojnë të gjitha pakicat nga çdo formë diskriminimi.

- Neni 3 - E drejta për jetë dhe liri
"Çdo njeri ka të drejtën e jetës, lirisë dhe sigurisë personale."

Shpjegimi i nenit 3

E drejta për jetë është një parakusht për ushtrimin e të gjitha të drejtave të tjera të njeriut dhe për këtë arsye është një garanci kryesore. Ndërsa ky nen nuk ndalon ekzekutimin ligjor të njerëzve; dënimi me vdekje për krime të rënda është ende në fuqi në shumicën e vendeve të botës. Megjithatë, e drejta për jetë, së bashku me ndalimin e dënimit mizor (shih nenin 5), mund të kuptohet si një legjitimitet moral për të mbrojtur heqjen e dënimit me vdekje. Ashtu si e drejta për jetë, e drejta për të jetuar lirisht dhe e sigurt është e një rëndësie të madhe. Shteti është i detyruar të mbrojë lirinë dhe sigurinë e banorëve të tij dhe të marrë të gjitha masat paraprake të mundshme dhe të arsyeshme për të siguruar që kjo e drejtë të mos shkelet nga palët private (qoftë individë apo organizata).

¹ <https://www.humanrights.ch/de/ipf/grundlagen/rechtsquellen-instrumente/aemr/>

- Neni 4 - Ndalimi i skllavërisë dhe tregtisë së skllavërve
«Askush nuk duhet të mbahet në skllavëri ose në skllavëri; Skllavëria dhe tregtia e skllavërve janë të ndaluara në të gjitha format”.

Shpjegimi i nenit 4

Ndalimi i skllavërisë dhe tregtisë së skllavërve është i lashtë dhe traktatet që ndalonin aktivitete të tilla ekzistonin shumë kohë përpara Deklaratës Universale të të Drejtave të Njeriut. Megjithatë, problemi është ende i rëndësishëm. Sot, janë kryesisht fëmijët ata që shfrytëzohen si skllavër në shumë pjesë të botës. Shumë punëtorë fermash trajtohen si bujkrobër nga pronarët e mëdhenj të tokave. Trafikimi i femrave, veçanërisht për qëllime prostitucioni, është i përhapur dhe është gjithashtu një formë skllavërimi. Më në fund, martesat e detyruara mund të cilësohen edhe si skllavëri.

- Neni 5 - Ndalimi i Torturës
"Askush nuk duhet t'i nënshtrohet torturës ose trajtimit ose dënimit mizor, çnjerëzor ose poshtërues".

Shpjegimi i nenit 5

Ndalimi i torturës është një nga të drejtat më të rëndësishme të njeriut dhe nuk lejon asnjë kufizim apo ndërhyrje, pavarësisht se si është sjellë viktimi paraprakisht. Megjithatë, realiteti i trishtuar është se pjesa më e madhe e botës vazhdon të përdorë torturën, qoftë për të marrë informacione apo për të nxjerrë rrëfime, për të frikësuar dhe terrorizuar popullatën, qoftë nga sadizmi i thjeshtë. Tortura është një formë e rënduar e trajtimit ose ndëshkimit mizor, që synon gjithashtu të poshtërojë dhe shkatërrojë njerëzit. Meqenëse shtetet mund të përballojnë gjithnjë e më pak të torturojnë hapur, po përdoren gjithnjë e më shumë metoda që janë të vështira për t'u vërtetuar, si tortura psikologjike (si ekzekutimet simuluese), goditjet elektrike ose dhuna seksuale. Përveç torturës, metodat mizore të ekzekutimit dhe format më pak drastike të dhunës, përkatësisht "trajtimit ose dënimit mizor, çnjerëzor ose poshtërues" janë gjithashtu të ndaluara në vendet që praktikojnë dënimin me vdekje. Karakteristikat e veprimeve të tilla janë vuajtja dhe poshtërimi i shoqëruar.

- Neni 6 - Njohja si person juridik
"Gjithkush kudo ka të drejtë të njihet si person juridik”.

Shpjegimi i nenit 6

Përcaktimi se çdo qenie njerëzore ka të drejtën për t'u njohur "si person juridik" synon të parandalojë që njerëzit individualë të trajtohen vetëm si objekte, siç bënin romakët me skllavërit, gratë dhe fëmijët. Fjala "të gjithë" do të thotë se nuk duhet bërë dallim mes shtetasve dhe të huajve. Sipas kësaj dispozite, shtetet marrin përsipër të sigurojnë që secili të ketë të drejtën, për shembull, të lidhë kontrata dhe t'i zbatojë ato në gjykatë; Megjithatë, të miturit duhet të përfaqësohen nga të rriturit. Ky nen ndoshta përfshin edhe të drejtën për t'u regjistruar në një shtet (zakonisht në shtetin e origjinës), sepse vetëm atëherë mund të ushtrohen shumë të drejta (e drejta e votës, e drejta e themelimit dhe të tjera).

- Neni 7 - Barazia para ligjit
"Të gjithë njerëzit janë të barabartë përpara ligjit dhe kanë të drejtën e mbrojtjes së barabartë të ligjit pa dallim. Të gjithë kanë të drejtën e të njëjtës mbrojtje kundër çdo trajtimi të ndryshëm që do të shkelte këtë Deklaratë dhe kundër çdo nxitjeje për një trajtim të tillë të ndryshëm."

Shpjegimi i nenit 7

Ky nen i detyron shtetet të zbatojnë ligjet e tyre në mënyrë të barabartë për të gjithë njerëzit, në krahasim me nenin 2, i cili ndalon diskriminimin në zbatimin e të drejtave të Deklaratës. Kur zbatohen ligjet, shtetet nuk lejohen të bëjnë dallime në bazë të racës, fesë ose gjinisë.

- Neni 8 – E drejta për mbrojtje ligjore
“Çdokush ka të drejtën e mbrojtjes ligjore efektive përpara gjykatave kompetente kombëtare kundër çdo veprimi që cenon të drejtat e tij/saj themelore sipas kushtetutës ose ligjit”.

Shpjegimi i nenit 8

Qëllimi i kësaj dispozite është t'i japë të gjithëve të drejtën për të paditur në një gjykatë vendase nëse mendojnë se të drejtat e tyre janë shkelur. Këtu nuk nënkuptohen të drejtat e Deklaratës Universale të të Drejtave të Njeriut, por të gjitha ato të drejta që mund të rrjedhin nga kushtetuta apo ligjet e shtetit përkatës.

- Neni 9 - Mbrojtja nga arrestimi dhe dëbimi arbitrar
Askush nuk mund të arrestohet, ndalohet apo dëbohet arbitrarisht nga vendi”.

Shpjegimi i nenit 9

Çdo shtet ka të drejtë të arrestojë njerëz, t'i mbajë në paraburgim ose t'i dëbojë nga vendi. Megjithatë, ai i shkel të drejtat e njeriut kur vepron në mënyrë arbitrare, pra kur nuk vepron në përputhje me ligjin ose kur vetë këto ligje janë të padrejta. Është gjithashtu arbitrare kur një shtet arreston ose dëbon në mënyrë të rastësishme ose pa dallim njerëz pa një dyshim të arsyeshëm se ata kanë shkelur ligjin.

- Neni 10 – E drejta për t'u dëgjuar
“Çdokush ka të drejtën, në barazi të plotë, për një seancë të drejtë dhe publike nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme për të përcaktuar të drejtat dhe detyrimet e tij ose çdo akuzë penale kundër tij”.

Shpjegimi i nenit 10

Ashtu si neni 9, neni 10 trajton të drejtat themelore në procedurat ligjore, jo vetëm në çështjet penale, por edhe në mosmarrëveshjet civile ku një person padit një tjetër. Qëllimi i nenit është të sigurojë që të gjithë personat që paraqiten para një gjykate të dëgjohen në mënyrë të drejtë nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. Të gjithë duhet të kenë një shans të drejtë për të paraqitur çështjen e tyre dhe për të gjykuar me drejtësi.

- Neni 11 – Presumimi i pafajësisë; asnjë dënim pa ligj
 1. “Kushdo që akuzohet për një vepër penale do të prezumohet i pafajshëm derisa fajësia e tij të provohet në përputhje me ligjin në një gjykim publik në të cilin janë siguruar të gjitha parakushtet e nevojshme për mbrojtjen e tij”.
 2. “Askush nuk mund të dënohet për një veprim ose mosveprim që, në kohën e kryerjes, nuk ishte vepër penale sipas ligjit kombëtar ose ndërkombëtar. Po kështu, nuk mund të shqiptohet asnjë dënim më i rëndë se ai që ishte i zbatueshëm në kohën e kryerjes së veprës.”

Shpjegimi i nenit 11

Neni 11, nga ana tjetër, trajton garancitë e një gjykimi të drejtë dhe përmban katër të drejta themelore:

Prezumimi i pafajësisë do të thotë që dikush i akuzuar për një vepër penale duhet të prezumohet i pafajshëm derisa të provohet fajësia, zakonisht derisa të merret një aktgjykim i formës së prerë. E drejta për mbrojtje kërkon që njerëzit të kenë një mundësi reale për të pasur një avokat dhe që ata të kenë mundësinë të provojnë pafajësinë e tyre. E drejta për një gjykim publik është e rëndësishme jo vetëm për të akuzuarin, por edhe për besimin e publikut në gjykata. Nëse procedurat kryhen fshehurazi, rreziku që të drejtat e njeriut të shkelen është shumë më i madh. Parimi "Nuk ka dënim pa ligj" nënkupton se askush nuk duhet të dënohet për diçka që nuk ishte e dënueshme në kohën e kryerjes së veprës penale.

Neni 12 - Mbrojtja e sferës së lirisë së individit

"Askush nuk duhet t'i nënshtrohet ndërhyrjeve arbitrare në jetën e tij private, familjen, shtëpinë ose korrespondencën, as sulmet ndaj nderit dhe profesionit të tij. Gjithkush ka të drejtën e mbrojtjes ligjore kundër ndërhyrjeve apo sulmeve të tilla".

Shpjegimi i nenit 12

Kjo dispozitë mbron privatësinë e njerëzve në një larmi fushash. Kufizimet nuk duhet të jenë arbitrare, pra të bazohen në një ligj që në vetvete nuk është i padrejtë. Sipas pikëpamjes aktuale, jeta private përfshin kryesisht identitetin (p.sh. emrin, veshjen, stilin e flokëve, ndjenjat dhe mendimet), integritetin (i cili, për shembull, përjashton trajtimin mjekësor kundër vullnetit të personit në fjalë), intimitetin (siç është fshehtësia i pronave dhe veprimeve private, mbrojtja e imazhit të dikujt nga publikimi ose mbrojtja nga zbulimi i të dhënave personale), komunikimi (p.sh. krijimi dhe zhvillimi i marrëdhënieve me njerëz të tjerë) dhe seksualiteti (megjithatë, për të mbrojtur grupe të caktuara njerëzish, si p.sh. fëmijët, shteti mund kufizime të tilla si vendos një moshë minimale). Koncepti i jetës familjare ndryshon shumë në varësi të zakoneve dhe kulturave. Ndërhyrjet mund të përfaqësojnë, për shembull, ndarjen e prindërve nga fëmijët ose refuzimin e një familjeje për të jetuar me njerëz të kombësive të ndryshme. Mbrojtja e shtëpisë nga ndërhyrjet arbitrare mund të përdoret, për shembull, në rastin e kontrolleve të shtëpive ose masave të mbikëqyrjes elektronike si instalimi i sistemeve të përgjimit. Sot, termi "korrespondencë" nuk përfshin vetëm korrespondencën me shkrim, por edhe telefonat, fakset, SMS, e-maillet etj. Shteti lejohet të hapë letra ose të përgjojë biseda nëse është i autorizuar me ligj dhe nëse ka dyshimi i mjaftueshëm për vepër penale. Nderi dhe reputacioni mbrohen gjithashtu nga sulmet e paligjshme të bazuara në pretendime të rreme. Shtetet janë të detyruara të ofrojnë mbrojtje kundër sulmeve të tilla.

Neni 12 - Mbrojtja e sferës së lirisë së individit

"Askush nuk duhet t'i nënshtrohet ndërhyrjeve arbitrare në jetën e tij private, familjen, shtëpinë ose korrespondencën, as sulmet ndaj nderit dhe profesionit të tij. Gjithkush ka të drejtën e mbrojtjes ligjore kundër ndërhyrjeve apo sulmeve të tilla".

Shpjegimi i nenit 12

Kjo dispozitë mbron privatësinë e njerëzve në një larmi fushash. Kufizimet nuk duhet të jenë arbitrare, pra të bazohen në një ligj që në vetvete nuk është i padrejtë. Sipas pikëpamjes aktuale, jeta private përfshin kryesisht identitetin (p.sh. emrin, veshjen, stilin e flokëve, ndjenjat dhe mendimet), integritetin (i cili, për shembull, përjashton trajtimin mjekësor kundër vullnetit të personit në fjalë), intimitetin (siç është fshehtësia i pronave dhe veprimeve private, mbrojtja e

imazhit të dikujt nga publikimi ose mbrojtja nga zbulimi i të dhënave personale), komunikimi (p.sh. krijimi dhe zhvillimi i marrëdhënieve me njerëz të tjerë) dhe seksualiteti (megjithatë, për të mbrojtur grupe të caktuara njerëzish, si p.sh. fëmijët, shteti mund kufizime të tilla si vendos një moshë minimale). Koncepti i jetës familjare ndryshon shumë në varësi të zakoneve dhe kulturave. Ndërhyrjet mund të përfaqësojnë, për shembull, ndarjen e prindërve nga fëmijët ose refuzimin e një familjeje për të jetuar me njerëz të kombësive të ndryshme. Mbrojtja e shtëpisë nga ndërhyrjet arbitrare mund të përdoret, për shembull, në rastin e kontrolleve të shtëpive ose masave të mbikëqyrjes elektronike si instalimi i sistemeve të përgjimit. Sot, termi "korrespondencë" nuk përfshin vetëm korrespondencën me shkrim, por edhe telefonat, fakset, SMS, e-maillet etj. Shteti lejohet të hapë letra ose të përgjojë biseda nëse është i autorizuar me ligj dhe nëse ka dyshimi i mjaftueshëm për veprë penale. Nderi dhe reputacioni mbrohen gjithashtu nga sulmet e paligjshme të bazuara në pretendime të rreme. Shtetet janë të detyruara të ofrojnë mbrojtje kundër sulmeve të tilla.

Neni 14 – E drejta për azil

1. “Çdokush ka të drejtë të kërkojë dhe të gëzojë azil në vende të tjera nga persekutimi”.
2. “Megjithatë, kjo e drejtë nuk mund të ushtrohet në rast se ai ndiqet penalisht për krime jopolitike ose për veprime në kundërshtim me qëllimet dhe parimet e Kombeve të Bashkuara”.

Shpjegimi i nenit 14

Azili është mbrojtje për njerëzit që u është dashur të largohen nga vendi i tyre sepse janë duke u persekutuar. Megjithatë, Deklarata Universale nuk jep një të drejtë ligjore për azil, d.m.th. asnjë të drejtë për t'u dhënë azil, vetëm të drejtën për të kërkuar dhe gëzuar azil nëse është dhënë nga një shtet. Gjatë hartimit të deklaratës, shtetet nuk ishin të gatshme të hiqnin dorë nga sovraniteti i tyre në këtë fushë. Në fund të fundit, Konventa e Gjenevës për Refugjatët, e cila u nënshkrua në vitin 1951, i ndalon shtetet të kthejnë refugjatët në shtetin persekutues.

Neni 15 – E drejta për shtetësi

1. “Çdokush ka të drejtën e shtetësisë”.
2. Askujt nuk mund t'i hiqet në mënyrë arbitrare shtetësia dhe as t'i mohohet e drejta për të ndryshuar shtetësinë e tij.

Shpjegimi i nenit 15

Shtetësia do të mbetet e rëndësishme për sa kohë që ekzistojnë shtete kombëtare. Shtetësia jo vetëm që siguron ndjenjën e përkatësisë ndaj një shteti, por në shumë raste mundëson ushtrimin e të drejtave politike dhe të drejtën për mbrojtje nga shteti amë. Deklarata e Përgjithshme jep të drejtën për një shtetësi; por nuk thotë se cila kombësi. Deri më tani, asnjë traktat ndërkombëtar detyruar nuk e ka detyruar një shtet t'i japë shtetësinë një personi pa shtetësi. Në fund të fundit, Konventa për Personat pa Shtetësi rregullon statusin ligjor të personave pa shtetësi dhe u jep atyre disa të drejta. Njerëzve shpesh u është hequr shtetësia, kryesisht për arsye thjesht politike ose për të diskriminuar një grup të caktuar. Deklarata Universale e ndalon një veprim të tillë sepse është arbitrar.

Neni 16 – Liria e martesës dhe mbrojtja e familjes

1. “Burrat dhe gratë në moshë madhore kanë të drejtë të martohen dhe të krijojnë familje, pa kufizim race, kombësie apo feje. Ju keni të njëjtat të drejta në martesë, gjatë martesës dhe në zgjidhjen e saj.”

2. "Martesa mund të lidhet vetëm në bazë të pëlqimit të lirë dhe të plotë të bashkëshortëve të ardhshëm".
3. "Familja është njësi natyrore dhe themelore e shoqërisë dhe meriton mbrojtjen e shoqërisë dhe shtetit".

Shpjegimi i nenit 16

Ky nen mbron të drejtën e burrave dhe grave që mund të martohen (d.m.th. personave që kanë mbushur moshën minimale ligjore) për t'u martuar dhe për të krijuar familje, d.m.th. për të pasur fëmijë. Megjithatë, shtetet mund të vendosin kufizime të caktuara, të tilla si ndalimi i martesës ndërmjet të afërmeve të ngushtë të gjakut, ndalimi i martesave të shumëfishta ose ndalimi i martesës për personat që nuk zotërojnë potencial të mjaftueshëm intelektual. Për më tepër, Deklarata e Përgjithshme kërkon trajtimin e barabartë ligjor të bashkëshortëve. Prandaj, shtetet janë të detyruara të marrin masat e duhura për të siguruar që pabarazitë ekzistuese të eliminohen gradualisht. Edhe kur martesat zgjidhen, shtetet duhet të sigurojnë që një seks (zakonisht gratë) të mos diskriminohet.

Ndalimi i martesës pa pëlqimin e lirë dhe të plotë të të dy bashkëshortëve përjashton çdo detyrim për martesë, qoftë nga shteti, qoftë nga prindërit apo nga familja. Ndalimi synon të mbrojë veçanërisht vajzat nga martesat nga prindërit e tyre.

Paragrafi i tretë i nenit mbron familjen si "njësi natyrore dhe themelore e shoqërisë". Siç është përmendur tashmë në nenin 12, koncepti "familje" kuptohet ndryshe në varësi të rajonit të botës. Në çdo rast, shteti duhet të nxjerrë rregullore në sistemin e tij ligjor për të mbajtur familjen.

Neni 17 – Garancia e titullit

1. "Çdo qenie njerëzore, vetëm ose në bashkësi me të tjerët, ka të drejtën e pronës."
2. Askush nuk mund të privohet arbitrarisht nga prona e tij".

Shpjegimi i nenit 17

E drejta e pronës ishte tashmë e sanksionuar në Deklaratën Franceze të të Drejtave të Njeriut dhe Civile të vitit 1789 si një "e drejtë e pacenueshme dhe e shenjtë". Megjithatë, përmbajtja e ligjit është aq e diskutueshme sa nuk është përfshirë në dy paktet e OKB-së për të drejtat civile dhe politike dhe për të drejtat ekonomike, sociale dhe kulturore. Varësisht nga ideologjia, mendimet ndryshojnë gjerësisht se sa duhet të mbrojtë shteti të drejtën e pronës. Në çdo rast, do të ishte e ndaluar nëse shteti do ta mbronte pronën pak a shumë në mënyrë diskriminuese, pra do të trajtonte më keq disa grupe shoqërore.

Neni 18 - Liria e mendimit, e ndërgjegjes dhe e fesë

"Çdokush ka të drejtën e lirisë së mendimit, ndërgjegjes dhe fesë; kjo e drejtë përfshin lirinë për të ndryshuar fenë ose besimin e tij, dhe lirinë për të shfaqur fenë ose besimin e tij, vetëm ose në bashkësi me të tjerët, publikisht ose privatisht, në mësimdhënie, praktikë, adhurim dhe rit."

Shpjegime për nenin 18

Jo shumë kohë më parë, njerëzit në Evropë u persekutuan, u torturuan ose u ekzekutuan për shkak të fesë ose besimeve të tyre. Shumë luftëra janë shkaktuar nga mendimet e ndryshme rreth fesë së drejtë. E drejta për të praktikuar fenë ose besimin e dikujt, qoftë privatisht apo publikisht, e drejta për të transmetuar dhe mësuar fenë dhe e drejta për manifestime të tjera të besimit, mbron jo vetëm një nevojë themelore njerëzore, por gjithashtu kontribuon në paqen brenda një shoqërie dhe ndërmjet shteteve.

E drejta për lirinë e mendimit dhe ndërgjegjes është e drejta e secilit për të formuar mendimet dhe ndërgjegjen e tij në mënyrë autonome pa ndikim të panevojshëm nga jashtë. Ndalohet çdo ndërhyrje si shpëlarja e trurit ose droga për të manipuluar vetëdijen ose nëndërgjegjen.

Neni 19 - Liria e shprehjes dhe informimit

“Çdokush ka të drejtën e lirisë së shprehjes; kjo e drejtë përfshin lirinë për të mbajtur mendime pa ndërhyrje dhe për të kërkuar, marrë dhe dhënë informacion dhe ide me çdo mjet dhe pavarësisht nga kufijtë.”

Shpjegimi i nenit 19

E drejta për të formuar dhe shprehur mendimin e dikujt dhe e drejta për të kërkuar dhe marrë informacion të pakundërshtuar mbeten ndër të drejtat e njeriut që shkelen më shpesh. Fatkeqësisht, censura shtetërore e shtypit, ndalimi i botimit të librave dhe persekutimi i shkrimtarëve dhe punonjësve të medias janë ende rend i ditës. Shumë në pushtet kanë frikë për pozicionin e tyre nëse njerëzit janë të informuar mirë dhe bëjnë të njohura pikëpamjet e tyre të ndryshme. Prandaj, mbrojtja e këtyre të drejtave është një element i rëndësishëm për një demokraci funksionale dhe është një parakusht i rëndësishëm për të qenë në gjendje të ushtrojë të drejtat e tjera të njeriut.

Megjithatë, e drejta për të shprehur mendimin e dikujt nuk duhet kuptuar në terma absolute dhe ushtrimi i saj i nënshtrohet një përgjegjësie të veçantë: e drejta gjen një kufi, për shembull, në respektimin e reputacionit të njerëzve të tjerë, në gjuhën raciste të urrejtjes ose në nxitjen e akte dhune.

Neni 20 - Liria e tubimit dhe e organizimit

1. “Çdokush ka të drejtën e lirisë së tubimit dhe organizimit për qëllime paqësore”.
2. “Askush nuk mund të detyrohet të bëjë pjesë në një shoqatë”.

Shpjegimi i nenit 20

E drejta për t'u shoqëruar me njerëz të tjerë, për të thirrur mbledhje, për të demonstruar dhe për të themeluar shoqata apo sindikata është një e drejtë shumë e rëndësishme dhe e domosdoshme për një demokraci. Shpesh është e mundur vetëm së bashku me njerëzit e tjerë për të zbatuar kërkesat ose për të kundërshtuar më fort pushtetin shtetëror. Shteti duhet t'i mundësojë këto të drejta, për shembull duke i vënë në dispozicion rrugët dhe sheshet publike dhe duke i mbrojtur ato nga ndërhyrja e njerëzve të tjerë, për shembull duke siguruar mbrojtje të mjaftueshme policore gjatë një demonstrate në mënyrë që kundër-demonstruesit të mos pengohen ta bëjnë këtë.

Liria për t'u shoqëruar me njerëz të tjerë në një shoqatë dhe për t'u anëtarësuar në të do të thotë gjithashtu se askush nuk mund të detyrohet të anëtarësohet në një shoqatë. Askush nuk mund të detyrohet të anëtarësohet në një parti apo një sindikatë.

Neni 21 - E drejta e votës universale dhe e barabartë; Pranimi në poste publike

1. “Çdokush ka të drejtë të marrë pjesë në qeverisjen e punëve publike të vendit të tij, goftë drejtpërdrejt ose nëpërmjet përfaqësuesve të zgjedhur lirisht”.
2. “Gjithkush ka të drejtë të pranohet në funksione publike në vendin e tij me të njëjtat kushte”.
3. “Vullneti i popullit përbën bazën për autoritetin e pushtetit publik; ky vullnet duhet të shprehet nëpërmjet zgjedhjeve periodike dhe të padeforuara me votim universal dhe të barabartë me votim të fshehtë ose në një proces ekuivalent të lirë elektoral.»

Shpjegimi i nenit 21

Vendet me sisteme të ndryshme politike kanë miratuar Deklaratën Universale ose i janë bashkuar dy paktave ndërkombëtare të OKB-së. Nga kjo është e qartë se ky nen nuk mund të përshkruajë një model specifik politik. Por parimi është i qartë: secili ka të drejtë të zgjedhë përfaqësues të zgjedhur lirisht në parlament. Zgjedhjet duhet të mbahen në intervale të caktuara të rregullta, të jenë të lira dhe të pashtrembëruara dhe çdo qytetar ka të drejtë të ketë votën e tij të barabartë me votën e të tjerëve. Për më tepër, çdokush ka të drejtë të pranohet në mënyrë të barabartë në funksionet publike, që ka të bëjë kryesisht me punësimin në administratën publike. Megjithatë, lejohet t'u jepet përparësi përkohshme grupeve të caktuara të pafavorizuara,

· Neni 22 – E drejta për sigurime shoqërore

“Çdo qenie njerëzore, si anëtar i shoqërisë, ka të drejtën e sigurimit shoqëror; Ai ka të drejtë të gëzojë të drejtat ekonomike, sociale dhe kulturore të domosdoshme për dinjitetin e tij dhe zhvillimin e lirë të personalitetit të tij, nëpërmjet masave kombëtare dhe bashkëpunimit ndërkombëtar, duke marrë parasysh organizimin dhe burimet e çdo shteti.”

Shpjegimi i nenit 22

Nenet 22-27 përmbajnë të drejtat ekonomike, sociale dhe kulturore të cilat, si të drejtat civile dhe politike të përshkruara më sipër, janë thelbësore për zhvillimin e kapaciteteve njerëzore. Pa siguri materiale, shumë të drejta civile mbeten gjithashtu një iluzion. Si rregull, shteti duhet të veprojë për të siguruar bazën për ushtrimin e këtyre të drejtave. Për ta bërë këtë, ai duhet të vendosë edhe prioritetet e duhura. Prandaj nuk lejohet të përdorë një pjesë të madhe të shpenzimeve për armatim nëse kjo lë shumë pak fonde për të siguruar jetesën e qytetarëve. Për më tepër, i gjithë komuniteti i shteteve dhe organizatave ndërkombëtare thirren të marrin përgjegjësi, pasi shumë shtete nuk kanë fondet e nevojshme.

· Neni 22

kërkon si zë programi që secili të ketë të drejtën e sigurimeve shoqërore për të mund të gëzojë të drejtat ekonomike, sociale dhe kulturore që i nevojiten për të jetuar me dinjitet dhe për të zhvilluar lirisht personalitetin e tij.

· Neni 23 – E drejta për punë dhe paga e barabartë, liria e organizimit

1. “Çdokush ka të drejtën e punës, të zgjedhjes së lirë të profesionit, të kushteve të arsyeshme dhe të favorshme të punës dhe të mbrojtjes nga papunësia”.
2. “Të gjithë njerëzit kanë të drejtën e pagës së barabartë për punë të barabartë pa ndonjë trajtim të ndryshëm.”
3. “Çdo person që punon ka të drejtën e një shpërblimi të drejtë dhe të favorshëm, i cili i siguron atij dhe familjes së tij një ekzistencë të denjë për dinjitetin njerëzor dhe që, nëse është e nevojshme, duhet të plotësohet me masa të tjera të mbrojtjes sociale”.
4. “Gjithkush ka të drejtë të formojë dhe të anëtarësohet në shoqata profesionale për të mbrojtur interesat e tij”.

Shpjegimi i nenit 23

Ky artikull rregullon një shumëllojshmëri të gjerë pretendimesh në botën profesionale. E para dhe më e rëndësishmja është e drejta për të punuar. Megjithatë, kur shtetet miratuan Deklaratën, ata ishin të vetëdijshëm se kjo e drejtë nuk mund të zbatohet në një gjykatë, pasi një gjyqtar nuk mund të caktojë vende pune ose të krijojë vende të reja pune. Megjithatë, shtetet janë të detyruara të orientojnë politikën e tyre drejt parandalimit sa më të madh të papunësisë. Shteti

gjithashtu duhet të marrë masa për të siguruar që një pagë mund të sigurojë një ekzistencë njerëzore për punëtorin dhe familjen e tyre. Për shembull, mund të përshkruajë një pagë minimale. Nëse është e nevojshme, ai është i detyruar të japë përfitime shtesë për të siguruar mbijetesën, siç është rasti me ne përmes ndihmës sociale. Megjithatë, paga minimale dhe përfitimet e tjera varen shumë nga standardi i përgjithshëm i jetesës në vendin në fjalë. Nga ana tjetër, dispozita të tjera, si zgjedhja e lirë e profesionit, janë ligjërish të zbatueshme: Prandaj, askush nuk mund të detyrohet të pranojë punë ose të marrë profesione që ai ose ajo refuzon: kjo do të ishte punë e detyruar e paligjshme. Po kështu, mund të kërkohet e drejta për të marrë të njëjtën pagë për të njëjtën punë. Së fundi, deklarata mbron të drejtën për të formuar dhe për t'u anëtarësuar në sindikata për të mbrojtur interesat e dikujt kundër punëdhënësit. Pranimi i punëve ose profesioneve që atij ose asaj nuk i pëlqejnë: kjo do të ishte punë e detyruar e paligjshme. Po kështu, mund të kërkohet e drejta për të marrë të njëjtën pagë për të njëjtën punë. Së fundi, deklarata mbron të drejtën për të formuar dhe për t'u anëtarësuar në sindikata për të mbrojtur interesat e dikujt kundër punëdhënësit. Pranimi i punëve ose profesioneve që atij ose asaj nuk i pëlqejnë: kjo do të ishte punë e detyruar e paligjshme. Po kështu, mund të kërkohet e drejta për të marrë të njëjtën pagë për të njëjtën punë. Së fundi, deklarata mbron të drejtën për të formuar dhe për t'u anëtarësuar në sindikata për të mbrojtur interesat e dikujt kundër punëdhënësit.

Neni 24 – E drejta për pushim dhe kohë të lirë

“Çdokush ka të drejtën e pushimit dhe të kohës së lirë, si dhe kufizimin e arsyeshëm të orarit të punës dhe pushimet periodike me pagesë”.

Shpjegimi i nenit 24

Është falë lëvizjes sindikale që njerëzit sot - të paktën në Perëndim - nuk duhet të punojnë më 12 ose 15 orë në ditë dhe jo vetëm të kenë një ditë pushim në javë. Këto arritje - kufizimi i arsyeshëm i orarit të punës, pushimet me pagesë, e drejta për pushim dhe kohë të lirë - janë të përfshira në Deklaratën Universale si të drejta të njeriut. Është e qartë se shumë njerëz në mbarë botën - duke përfshirë shumë fëmijë - janë të privuar nga këto të drejta dhe janë shfrytëzuar rëndë.

Neni 25 – E drejta për një standard të përshtatshëm jetese

1. “Çdokush ka të drejtën e një standardi jetese që siguron shëndetin dhe mirëqenien e tij dhe të familjes së tij, duke përfshirë ushqimin, veshmbathjen, strehimin, kujdesin mjekësor dhe shërbimet e nevojshme të mirëqenies sociale; ai ka të drejtën e sigurisë në rast papunësie, sëmundjeje, paaftësie, veje, pleqërie ose humbje tjetër të mjeteve të tij të jetesës pa fajin e tij.”
2. “Nëna dhe fëmija kanë të drejtë për ndihmë dhe mbështetje të veçantë. Të gjithë fëmijët, të ligjshëm dhe të jashtëligjshëm, gëzojnë të njëjtën mbrojtje sociale”.

Shpjegimi i nenit 25

Gjithkush ka të drejtën për një standard të përshtatshëm jetese, që do të thotë të paktën një nivel jetese sociale. Kjo përfshin, ndër të tjera, strehim të denjë, veshje dhe ushqim të përshtatshëm dhe kujdes mjekësor. Deklarata kërkon gjithashtu të drejtën e sigurisë në rast papunësie, sëmundjeje, paaftësie, veje, pleqërie ose varfërie. Tek ne këto nevoja mbulohen pothuajse tërësisht nga sigurimet shoqërore dhe shëndetësore. Për sa i përket situatës së

njerëzve në vendet me standard të ulët jetese, të gjitha shtetet janë të thirrura t'u mundësojnë atyre një standard të mirë jetese përmes drejtësisë sociale dhe bashkëpunimit zhvillimor.

Neni 26 – E drejta për arsimim, qëllimet arsimore, të drejtat prindërore

1. “Çdokush ka të drejtën e arsimimit. Mësimi duhet të jetë pa pagesë, të paktën në shkollat fillore dhe fillore. Klasat fillore janë të detyrueshme. Mësimi teknik dhe profesional duhet të jetë përgjithësisht i aksesueshëm, studimet e larta duhet të jenë të hapura për të gjithë në të njëjtën mënyrë sipas aftësive dhe arritjeve të tyre.»
2. “Qëllimi i trajnimit duhet të jetë zhvillimi i plotë i personalitetit njerëzor dhe forcimi i respektimit të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut. Ai do të promovojë mirëkuptimin, tolerancën dhe miqësinë midis të gjitha kombeve dhe midis të gjitha grupeve racore ose fetare dhe inkurajon punën e Kombeve të Bashkuara për të ruajtur paqen.”
3. “Para së gjithash, prindërit kanë të drejtë të përcaktojnë llojin e edukimit që u jepet fëmijëve të tyre.

Shënime shpjeguese për nenin 26

E drejta për arsim do të thotë, para së gjithash, që shteti duhet të vendosë arsimin fillor të detyrueshëm për të gjithë nxënësit, i cili është pa pagesë. Shkollat e mesme duhet të jenë përgjithësisht të aksesueshme dhe njëlloj të hapura për të gjithë sipas aftësive dhe arritjeve të tyre. Do të ishte e papranueshme, për shembull, nëse vetëm të pasurit mund të përballonin një arsim universitar ose nëse do të kishte një short për të përcaktuar se kush mund të studiojë. Në përgjithësi, neni i detyron shtetet të sigurojnë në buxhetin e tyre që paratë e mjaftueshme të derdhen në arsim dhe që shkollat të kenë mjedise të përshtatshme. Në deklaratë thuhet gjithashtu se prindërit dhe jo shteti kanë të drejtën parësore për të përcaktuar edukimin që duhet të marrin fëmijët.

Neni 27 - Liria e jetës kulturore

1. “Çdo njeri ka të drejtë të marrë pjesë lirisht në jetën kulturore të komunitetit, të shijojë artet dhe të marrë pjesë në përparimin shkencor dhe përfitimet e tij”.
2. “Çdo njeri ka të drejtën e mbrojtjes së interesave morale dhe materiale që rrjedhin nga çdo prodhim shkencor, letrar ose artistik, autori i të cilit është ai”.

Shpjegimi i nenit 27

E drejta për të marrë pjesë në jetën kulturore nuk kufizohet vetëm në vizitat e ngjarjeve dhe muzeve, por duhet kuptuar në një kuptim më të gjerë. Këtu përfshihet edhe e drejta për të jetuar fare kulturën e vet. Të drejtat kulturore përfshijnë gjithashtu aksesin në trashëgiminë kulturore të tjerëve. Garantimi i shumë prej të drejtave të njeriut të përmendura më sipër – si të ardhura të arsyeshme, kohë të mjaftueshme të lirë, arsimim të mjaftueshëm, etj. – është një parakusht për të qenë në gjendje të marrësh pjesë fare në jetën kulturore. Megjithatë, e drejta për kulturë i referohet edhe pjesëmarrjes në arritjet e përparimit shkencor dhe teknik. Megjithëse këto të drejta - si të drejtat e tjera sociale, kulturore dhe ekonomike - janë të vështira për t'u zbatuar, ato duhet të udhëheqin veprimet e shtetit dhe marrëdhëniet ndërkombëtare.

Neni 28 - Rendi i përshtatshëm shoqëror dhe ndërkombëtar

“Çdo njeri ka të drejtë për një rend shoqëror dhe ndërkombëtar në të cilin të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Deklaratë mund të realizohen plotësisht”.

Shpjegimi i nenit 28

E drejta e çdo njeriu për një rend shoqëror që realizon të drejtat dhe liritë e deklaratës i drejtohet çdo shteti. Siç është përmendur disa herë, ai ka për detyrë t'i shpenzojë fondet e tij në mënyrë që

banorët e vendit të bëjnë një jetë me dinjitet dhe të garantohet një standard i përshtatshëm jetese. Të gjitha shtetet dhe bashkësia ndërkombëtare, për shembull në kuadër të OKB-së, adresohen me rendin ndërkombëtar, i cili synon të kontribuojë në këto qëllime. Nga kjo mund të rrjedhë një detyrim moral për të ofruar ndihmë zhvillimore dhe për të kontribuar në përmirësimin e kushteve të jetesës në vendet më të varfra. Fatkeqësisht, ky artikull ka mbetur kryesisht një shkronjë e vdekur: hendeku midis vendeve të varfëra dhe të pasura po zgjerohet.

Neni 29 – Detyrimet dhe kufizimet themelore

1. “Çdo njeri ka detyra ndaj komunitetit, në të cilin është i mundur zhvillimi i lirë dhe i plotë i personalitetit të tij”.
2. “Gjithkush i nënshtrohet në ushtrimin e të drejtave dhe lirive të tij vetëm kufizimeve të parashikuara me ligj me qëllimin e vetëm për të garantuar njohjen dhe respektimin e të drejtave dhe lirive të të tjerëve dhe kërkesave të drejta të moralit, rendit publik dhe mirëqenies së përgjithshme në një shoqëri demokratike”.
3. “Në asnjë rast të drejtat dhe liritë nuk do të ushtrohen në kundërshtim me qëllimet dhe parimet e Kombeve të Bashkuara”.

Shpjegimi i nenit 29

Kjo dispozitë dëshiron të na kujtojë se nuk ekzistojnë vetëm të drejta të njeriut, por se secili ka edhe detyra ndaj njerëzve të tjerë. Ushtrimi i të drejtave të njeriut është i kufizuar për atë sa nuk duhet të ndërhyjë në të drejtat dhe liritë e njerëzve të tjerë. Kjo do të përbënte një abuzim me idenë e të drejtave të njeriut. Dispozita gjithashtu thotë në përgjithësi se të drejtat e njeriut të Deklaratës Universale nuk janë absolute. Shtetet mund të ndërhyjnë në këto të drejta kur një ligj i autorizon për ta bërë këtë dhe kur interesat publike mbizotërojnë mbi interesat private.

Neni 30 – Rregulla e interpretimit

"Asnjë dispozitë e kësaj Deklarate nuk do të interpretohet se nënkupton ndonjë të drejtë të ndonjë shteti, grupi ose personi për t'u angazhuar në ndonjë aktivitet ose për të ndërmarrë ndonjë veprim që synon shkatërrimin e ndonjë prej të drejtave dhe lirive të përcaktuara në këtë Deklaratë."

Shpjegimi i nenit 30

Kjo dispozitë e fundit ndalon ushtrimin abuziv të të drejtave të njeriut. Për shembull, shtetet nuk mund të përdorin disa dispozita të Deklaratës për të ndërhyrë në të drejta të tjera të njeriut.

Standardet bazë të punës së ILO-s²

Liria e organizimit dhe e drejta për negociata kolektive

Konventa 87: Liria e Asociimit dhe Mbrojtja e të Drejtës për Organizim Konventa, 1948

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 4 korrik 1950. Vendi: Takimi në San Francisko: 31 Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e mbledhur në San Francisko nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe mbajti seancën e saj të tridhjetë e një më 17 qershor 1948, vendosi të shqyrtojë mocione të ndryshme në lidhje me lirinë e organizimit dhe mbrojtjen e të drejtës. për të organizuar, një pyetje që prek pikën e shtatë të rendit të ditës, në formën e një konvente. Duke qenë se preambula e Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të

² <https://www.ilo.org/berlin/arbeits-und-standards/kernarbeitsnormen/lang--de/index.htm>

Punës numëron "njohjen e parimit të lirisë së asociimit" midis mjeteve të përshtatshme për të përmirësuar gjendjen e punëtorëve dhe për të siguruar paqen, Deklarata e Filadelfias ripohoi,

- Pjesa I. Liria e Asociimit

- neni 1

- Çdo Anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës për të cilin kjo Konventë është në fuqi merr përsipër të zbatojë dispozitat e mëposhtme.

- Neni 2

- Punëtorët dhe punëdhënësit pa dallim kanë të drejtë të formojnë organizata sipas zgjedhjes së tyre dhe të anëtarësohen në organizata të tilla pa miratim paraprak, vetëm me kusht që ato të jenë në përputhje me statutet e tyre.

- Neni 3

- 1. Organizatat e punëtorëve dhe punëdhënësve kanë të drejtë të vendosin statutet dhe rregullat e tyre të punës, të zgjedhin lirisht përfaqësuesit e tyre, të rregullojnë menaxhimin dhe aktivitetet e tyre dhe të formulojnë programin e tyre.
 2. Autoritetet duhet të përmbahen nga çdo ndërhyrje që mund të kufizojë këtë të drejtë ose të pengojë ushtrimin e saj legjitim.

- Neni 4

- Organizatave të punëtorëve dhe të punëdhënësve nuk mund të shpërndahen ose pezullohen administrativisht.

- Neni 5

- Organizatave të punëtorëve dhe të punëdhënësve kanë të drejtë të krijojnë dhe të bashkohen me sindikatat dhe sindikatat qendrore. Organizatat, sindikatat dhe organizatat qendrore kanë të drejtë të anëtarësohen në organizatat ndërkombëtare të punëtorëve dhe punëdhënësve.

- Neni 6

- Dispozitat e neneve 2, 3 dhe 4 zbatohen për federatat dhe federatat qendrore të organizatave të punëtorëve dhe punëdhënësve.

- Neni 7

- Fitimi i personalitetit juridik nga organizatat e punëtorëve dhe punëdhënësve, sindikatat e tyre dhe sindikatat qendrore nuk mund të jetë subjekt i kushteve që mund të ndikojnë në zbatimin e dispozitave të neneve 2, 3 dhe 4.

- Neni 8

- 1. Punëtorët dhe punëdhënësit dhe organizatat e tyre, si personat e tjerë dhe komunitetet e organizuara, do të respektojnë ligjet në ushtrimin e të drejtave që u jepen nga kjo Konventë.
 2. Të drejtat e parashikuara në këtë Konventë nuk do të pakësohen as nga legjislacioni kombëtar dhe as nga mënyra në të cilën ai zbatohet.

- Neni 9

- 1. Legjislacioni kombëtar përcakton masën në të cilën të drejtat e parashikuara në këtë Konventë zbatohen për ushtrinë dhe policinë.

2. Ratifikimi i kësaj Konvente nga një anëtar do të bëhet pa paragjykim ndaj çdo ligji, vendimi, praktike ose marrëveshjeje paraekzistuese që i jep personelit ushtarak ose policor çdo të drejtë të parashikuar në këtë Konventë, në përputhje me parimin e përcaktuar në paragrafin 8 të nenit 19. të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës.
- Neni 10
 - Në këtë Konventë, termi "organizatë" nënkupton çdo organizatë punëtorësh ose punëdhënësish që ka si objekt promovimin dhe mbrojtjen e interesave të punëtorëve ose punëdhënësve.
- Pjesa II Mbrojtja e së drejtës për organizim
 - Neni 11

Çdo anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës për të cilën është në fuqi kjo Konventë merr përsipër të marrë të gjitha masat e nevojshme dhe të përshtatshme për të garantuar lirinë e punëtorëve dhe punëdhënësve për të ushtruar të drejtën e organizimit.
 - Pjesa III. Dispozita të ndryshme
 - Neni 12
 1. Për fushat e përmendura në nenin 35 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, të ndryshuar me Aktin e vitit 1946, me përjashtim të zonave të përmendura në paragrafët 4 dhe 5 të atij neni, të ndryshuar, çdo Anëtar i Organizatës që ratifikon këtë Konventa do të njoftojë Drejtorin e Përgjithshëm që t'i transmetojë Zyrës Ndërkombëtare të Punës pas ratifikimit të saj, ose sa më shpejt që të jetë e mundur pas ratifikimit, një deklaratë që shpall territoret,
 - a) për të cilën pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës pa ndryshim,
 - b) për të cilat pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës me përjashtime, duke specifikuar detajet e këtyre derogimeve,
 - c) kur Konventa nuk mund të zbatohet dhe, nëse po, arsyet
 - d) për të cilën rezervon të drejtën të vendosë.
 2. Detyrimet sipas paragrafëve 1 a) dhe b) të këtij neni do të konsiderohen se përbëjnë pjesë dhe kanë efekt të ratifikimit.
 3. Çdo anëtar mund të tërheqë në çdo kohë, me një deklaratë të mëvonshme, tërësisht ose pjesërisht, rezervat e komunikuar në deklaratën origjinale të përmendur në paragrafët 1 (b), (c) dhe (d) të këtij neni.
 4. Çdo Anëtar, në çdo kohë kur Konventa mund të denoncohet sipas nenit 16, mund t'i transmetojë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe thelbin e çdo deklarate të mëparshme dhe duke specifikuar situatën në zona të veçanta në atë kohë.
 - Neni 13
 1. Nëse objekti i kësaj Konvente bie nën kompetencat vetëqeverisëse të një territori jometropolitan, anëtari përgjegjës për marrëdhëniet ndërkombëtare në atë territor, në konsultim me qeverinë e tij, mund t'i transmetojë Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës një deklaratë me të cilën ajo përmbush detyrimet sipas kësaj Konvente në emër të zonës në fjalë.
 2. Një deklaratë e pranimit të detyrimeve sipas kësaj Konvente mund t'i dorëzohet Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës

- a) nga dy ose më shumë anëtarë të organizatës për një zonë nën kontrollin e tyre të përbashkët,
 - b) nga çdo autoritet ndërkombëtar përgjegjës për administrimin e një territori sipas Kartës së Kombeve të Bashkuara ose ndonjë dispozite tjetër, për atë territor.
3. Deklaratat që i transmetohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës, në përputhje me paragrafët e mësipërm të këtij neni, do të deklarohen nëse Konventa po zbatohet në fushën në fjalë me ose pa derogime; nëse deklarata thotë se Konventa po zbatohet me përjashtime, do të jepen detajet e këtyre derogimeve.
 4. Anëtari ose anëtarët përkatës ose Autoriteti Ndërkombëtar në fjalë mundet në çdo kohë me një deklaratë të mëvonshme të heqë dorë, tërësisht ose pjesërisht, nga e drejta për të përfituar nga çdo derogim i njoftuar në një deklaratë të mëparshme.
 5. Në çdo kohë kur kjo Marrëveshje mund të denoncohet sipas nenit 16, anëtari ose anëtarët përkatës ose autoriteti ndërkombëtar në fjalë mund t'i transmetojnë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe përmbajtjen e çdo deklarate të mëparshme dhe duke modifikuar përmbajtjen e situatës aktuale përkatëse. lidhur me zbatimin e kësaj Konvente.

- Pjesa IV Dispozitat përfundimtare

- Neni 14
Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.
- Neni 15
 1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.
- Neni 16
 1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
 2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.
- Neni 17
 1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'u njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve, deklaratave dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
 2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

- Neni 18
Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet, deklaratat dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.
- Neni 19
Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e sheh të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.
- Neni 20
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente pa marrë parasysh nenin 16, me kusht që Konventa e rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
 2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.
- Neni 21
Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Konventa 98

Konventa për të drejtën për organizim dhe negociata kolektive, 1949

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 18 korrik 1951. Vendi: Takimi i Gjenevës: 32 Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e mbledhur në Gjenevë nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe që u mbledh për sesionin e saj të tridhjetë e dytë më 8 qershor 1949, vendosi të miratojë propozime të ndryshme në lidhje me zbatimin e parimeve të së drejtës të organizojë dhe të drejtën e negociatave kolektive, një pyetje që përbën pikën e katërt të rendit të ditës, duke përcaktuar se këto mocione duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë ditë të parë të korrikut të vitit njëmijë e nëntëqind e dyzet e nëntë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa e të Drejtës për Organizim dhe Marrëveshje Kolektive, 1949:

- neni 1
 1. Punëtorët do të mbrohen në mënyrë adekuate nga çdo diskriminim kundër lirisë së organizimit në lidhje me punësimin e tyre.
 2. Kjo mbrojtje duhet të jepet veçanërisht kundër veprimeve që synohen
 - a) të kushtëzojë punësimin e një punëtori me mos anëtarësimin në sindikatë ose largimin nga sindikata,

- b) të largojë nga puna ose të diskriminojë një punonjës për shkak se është anëtar i një sindikate ose për shkak se është i përfshirë në veprimtari sindikale jashtë orarit të punës ose, me pëlqimin e punëdhënësit, gjatë orarit të punës.

· Neni 2

1. Organizatave të punëtorëve dhe punëdhënësve do t'u sigurohet mbrojtja e duhur, në formimin, veprimtarinë dhe administrimin e tyre, kundër çdo ndërhyrjeje të palës tjetër, qoftë nga ana e organizatave, qoftë nga përfaqësuesit apo anëtarët e tyre.
2. Ndërhyrja për qëllimet e këtij neni përfshin, por nuk kufizohet në, akte që synojnë krijimin e organizatave të punëtorëve të varura nga një punëdhënës ose një organizatë punëdhënësish, ose ofrimin e mbështetjes financiare ose të tjera për organizatat e punëtorëve me qëllim që t'i vendosin ato nën ndikim të një punëdhënësi ose të një organizate punëdhënësish.

· Neni 3

Për aq sa është e nevojshme, objekte të përshtatura me kushtet kombëtare do të krijohen për të garantuar mbrojtjen e të drejtës së shoqërimit sipas kuptimit të neneve të mësipërm.

· Neni 4

Kur është e nevojshme, do të merren masa të përshtatura me kushtet kombëtare për të inkurajuar zhvillimin dhe zbatimin sa më të gjerë të procedurave me anë të të cilave punëdhënësit ose organizatat e punëdhënësve nga njëra anë dhe organizatat e punëmarrësve nga ana tjetër negociojnë vullnetarisht lidhjen e marrëveshjeve kolektive që rregullojnë pagat dhe kushtet e punës të jenë në gjendje.

· Neni 5

1. Legjislacioni kombëtar përcakton masën në të cilën të drejtat e parashikuara në këtë Konventë zbatohen për ushtrinë dhe policinë.
2. Ratifikimi i kësaj Konvente nga një anëtar do të bëhet pa paragjykim ndaj çdo ligji, vendimi, praktike ose marrëveshjeje paraekzistuese që i jep personelit ushtarak ose policor çdo të drejtë të parashikuar në këtë Konventë, në përputhje me parimin e përcaktuar në paragrafin 8 të nenit 19. të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës.

· Neni 6

Asgjë në këtë Konventë nuk do të ndikojë në pozicionin e zyrtarëve publikë dhe nuk do të interpretohet në asnjë mënyrë në kundërshtim me të drejtat dhe statusin e këtyre zyrtarëve.

· Neni 7

Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

· Neni 8

1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

Neni 9

1. Në deklaratat e dërguara Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës në përputhje me nenin 35, paragrafi 2, të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, Anëtari në fjalë do të tregojë fushat
 - a) për të cilën pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës pa ndryshim,
 - b) për të cilat pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës me përjashtime, duke specifikuar detajet e këtyre derogimeve,
 - c) kur Konventa nuk mund të zbatohet dhe, nëse po, arsyet
 - d) për të cilin vendimi është rezervuar në pritje të një shqyrtimi të mëtejshëm të situatës në lidhje me fushat në fjalë.
1. Detyrimet sipas paragrafëve 1 a) dhe b) të këtij neni do të konsiderohen se përbëjnë pjesë dhe kanë efekt të ratifikimit.
2. Çdo anëtar mund të tërheqë në çdo kohë, me një deklaratë të mëvonshme, tërësisht ose pjesërisht, rezervat e komunikuar në deklaratën origjinale të përmendur në paragrafët 1 (b), (c) dhe (d) të këtij neni.
3. Çdo Anëtar, në çdo kohë kur Konventa mund të denoncohet sipas nenit 11, mund t'i transmetojë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe thelbin e çdo deklarate të mëparshme dhe duke specifikuar situatën në fusha të veçanta në atë kohë.

Neni 10

1. In Deklaratat e dërguara Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës, në përputhje me nenin 35, paragrafët 4 dhe 5, të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës do të deklarohen nëse Konventa po zbatohet në fushën në fjalë me ose pa derogime; nëse deklarata thotë se Konventa po zbatohet me përjashtime, do të jepen detajet e këtyre derogimeve.
2. Anëtari ose anëtarët përkatës ose Autoriteti Ndërkombëtar në fjalë mundet në çdo kohë me një deklaratë të mëvonshme të heqë dorë, tërësisht ose pjesërisht, nga e drejta për të përfituar nga çdo derogim i njoftuar në një deklaratë të mëparshme.
3. Në çdo kohë kur kjo Marrëveshje mund të denoncohet sipas nenit 11, anëtari ose anëtarët përkatës ose autoriteti ndërkombëtar në fjalë mund t'i transmetojnë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe thelbin e çdo deklarate të mëparshme dhe duke modifikuar përmbajtjen e situatës aktuale përkatëse. lidhur me zbatimin e kësaj Konvente.

Neni 11

1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

Neni 12

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'u njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve, deklaratave dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.

2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.
- Neni 13
Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet, deklaratat dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.
 - Neni 14
Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e sheh të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.
 - Neni 15
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente pa marrë parasysh nenin 11, me kusht që Konventa e rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
 2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.
 - Neni 16
Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

eliminimi i punës së detyruar

Konventa 29

Konventa e Punës së Detyrueshme ose e Detyrueshme, 1930

Kjo marrëveshje hyri në fuqi më 1 maj 1932. Vendndodhja: Konferenca e Gjenevës: 14 Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, I thirrur nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës në Gjenevë dhe mbajtur sesionin e katërmëdhjetë më 10 qershor 1930, vendosi të miratojë mocione të ndryshme në lidhje me punën e detyruar ose të detyrueshme, një çështje që përbën pikën e parë të rendit të ditës së saj, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrë formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë njëzet e tetë qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e tridhjetë, Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa e Punës së Detyrueshme, 1930, për ratifikimin nga anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës në përputhje me dispozitat e Kushtetuta e Organizatës Ndërkombëtare të Punës:

- neni 1

1. Çdo Anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës që ratifikon këtë Konventë merr përsipër të eliminojë sa më shpejt të jetë e mundur përdorimin e punës së detyruar ose të detyrueshme në të gjitha format e saj.
2. Derisa të eliminohet plotësisht, puna e detyruar ose e detyrueshme mund të përdoret vetëm për qëllime publike gjatë një periudhe kalimtare dhe më pas vetëm në raste të jashtëzakonshme; Duke vepruar kështu, duhet të respektohen kushtet dhe masat mbrojtëse të parashikuara në nenet e mëposhtme.
3. Në fund të pesë viteve nga data e hyrjes në fuqi të kësaj Konvente, dhe me rastin e raportit të parashikuar në nenin 31, Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të shqyrtojë nëse është e mundur të shfuqizohen të gjitha format e dhunës. ose puna e detyrueshme pa vonesa të mëtejshme, dhe të vendoset nëse kjo çështje do të vendoset në axhendën e konferencës.

Neni 2

1. Për qëllimet e kësaj Konvente, "punë e detyruar ose e detyrueshme" nënkupton çdo lloj pune ose shërbimi që i kërkohet një personi nën kërcënimin e ndonjë ndëshkimi dhe për të cilin ai nuk ka dalë vullnetar.
2. Megjithatë, "puna e detyruar ose e detyrueshme" sipas kuptimit të kësaj Konvente nuk do të konsiderohet
 - a) çdo punë ose shërbim të bazuar në ligjet për shërbimin e detyrueshëm ushtarak, për atë sa kjo punë ose shërbim shërben për qëllime thjesht ushtarake,
 - b) çdo punë ose shërbim që është pjesë e detyrave normale qytetare të qytetarëve të një vendi plotësisht vetëqeverisës,
 - c) çdo punë ose shërbim që i kërkohet një personi për shkak të një bindjeje gjyqësore, me kusht që, megjithatë, kjo punë ose shërbim të kryhet nën mbikëqyrjen dhe mbikëqyrjen e autoriteteve publike dhe që personi i dënuar të mos marrë me qira individëve ose kompanive private. dhe shoqatat ose u vihet në dispozicion ndryshe,
 - d) çdo punë ose shërbim në rastet e forcës madhore, përkatësisht në rast lufte ose kur fatkeqësitë kanë ndodhur ose janë të pashmangshme, si zjarri, përmbytja, uria, tërmeti, sëmundjet shkatërruese të njerëzve dhe bagëtive, shfaqja e papritur e kafshëve të egra, murtaja e insekteve ose bimëve dhe në përgjithësi në të gjitha rastet kur kërcënohet jeta ose mirëqenia e të gjithë ose një pjese të popullsisë,
 - e) punët e vogla komunitare që i shërbejnë drejtpërdrejt të mirës së komunitetit, kryhen nga anëtarët e tij dhe për këtë arsye mund të llogariten në detyrat normale qytetare të anëtarëve të komunitetit, me kusht që popullsia ose përfaqësuesit e tyre të drejtpërdrejtë të kenë të drejtë të pyesin për domosdoshmërinë. të punës për të shprehur.

Neni 3

Për qëllimet e kësaj Konvente, "autoriteti kompetent" është ose një autoritet metropolitane ose autoriteti qendror suprem i territorit në fjalë.

Neni 4

1. Autoriteti kompetent nuk do të vendosë dhe as nuk do të lejojë punë të detyruar ose të detyrueshme për të mirën e individëve ose kompanive dhe shoqatave private.
2. Nëse një punë e tillë e detyruar ose e detyrueshme ekziston për të mirën e individëve ose kompanive dhe shoqatave private në kohën kur ratifikimi i kësaj Konvente nga një anëtar është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, kjo punë e detyruar ose e detyrueshme do të fillojë nga ajo datë të përfundojë plotësisht eliminohet aty ku kjo Konventë hyn në fuqi për anëtarin.

- Neni 5
 1. Koncesionet e dhëna individëve ose kompanive dhe shoqatave private nuk do të rezultojnë në imponimin e asnjë forme të punës së detyruar ose të detyrueshme për nxjerrjen, prodhimin ose grumbullimin e produkteve që këta individë ose kompani dhe shoqata private përdorin ose tregtojnë.
 2. Kur ekzistojnë koncesione të cilat përmbajnë dispozita me anë të të cilave mund të vendoset një punë e tillë e detyruar ose e detyrueshme, dispozita të tilla do të shfuqizohen sa më shpejt që të jetë e mundur në mënyrë që të jenë në përputhje me nenin 1 të kësaj Konvente.

- Neni 6

Zyrtarët e administratës, ndërkohë që është detyrë e tyre të inkurajojnë popullsinë nën përgjegjësinë e tyre për të pranuar çdo formë pune, nuk do të ushtrojnë presion mbi popullsinë në përgjithësi ose mbi individët për t'i angazhuar ata në punë për individë ose kompani dhe shoqata private.

- Neni 7
 1. Shefat që nuk ushtrojnë autoritet administrativ nuk mund të përdorin punë të detyruar ose të detyrueshme.
 2. Shefat që ushtrojnë autoritetin administrativ, me autorizimin e shprehur të autoritetit kompetent, mund të përdorin punën e detyruar ose të detyrueshme sipas kushteve të nenit 10 të kësaj Konvente.
 3. Shefat, të njohur ligjërisht si të tillë dhe që nuk marrin kompensimin e duhur në ndonjë formë tjetër, mund të marrin shërbime personale me kusht që këto të rregullohen siç duhet dhe të merren masat e nevojshme për të parandaluar abuzimin.

- Neni 8
 1. Çdo autorizim për përdorimin e punës së detyruar ose të detyrueshme është përgjegjësi e autoritetit suprem civil të territorit në fjalë.
 2. Megjithatë, ky autoritet mund t'u delegojë autoriteteve vendore kompetencën për të vendosur punë të detyruar ose të detyrueshme në rastet kur një punë e tillë nuk i largon punëtorët nga vendbanimi i tyre i zakonshëm. Ai gjithashtu mund të autorizojë autoritetet më të larta vendore, për periudha dhe në kushte të tilla si ato të parashikuara në nenin 23 të kësaj Konvente, të imponojnë punë të detyruar ose të detyrueshme, për kryerjen e së cilës punëtorët duhet të largohen nga vendbanimi i tyre i zakonshëm në rastin e udhëtimeve të biznesit të nëpunësve administrativë ose për të lehtësuar lëvizjen e pasurisë shtetërore.

- Neni 9

Me përjashtim të rasteve kur parashikohet ndryshe në nenin 10 të kësaj Konvente, autoriteti që ka të drejtën të vendosë punë të detyruar ose të detyrueshme mund të autorizojë përdorimin e asaj forme të punës vetëm nëse fillimisht ka konstatuar se:se

 - a) puna ose shërbimi ka një rëndësi thelbësore, të menjëhershme për komunitetin që do ta kryejë atë,
 - b) puna ose shërbimi është tashmë i nevojshëm ose kjo domosdoshmëri është e pashmangshme,
 - c) ka qenë e pamundur për të marrë punë vullnetare për punën ose shërbimin, megjithëse pagat dhe kushtet e tjera të punës të ofruara ishin të paktën të barasvlershme me ato të zakonshme në zonën në fjalë për punë ose shërbime të të njëjtit lloj,

- d) puna ose shërbimi nuk do të vendosë një barrë të panevojshme për popullatën aktuale, duke marrë parasysh numrin e punëtorëve në dispozicion dhe përshtatshmërinë e tyre për punën e kërkuar.

Neni 10

- 1. Puna e detyruar ose e detyrueshme e kërkuar si taksë dhe e tillë që kërkohet për punët publike nga shefat në ushtrimin e kompetencave administrative duhet të shfuqizohet në mënyrë progresive.
- 2. Ndërkohë, kur puna e detyruar ose e detyrueshme pretendohet si taksë ose kërkohet nga shefat në ushtrimin e kompetencave administrative për punët publike, autoritetet përkatëse duhet së pari të binden që
 - a) puna ose shërbimi ka një rëndësi thelbësore, të menjëhershme për komunitetin që do ta kryejë atë,
 - b) puna ose shërbimi është tashmë i nevojshëm ose kjo domosdoshmëri është e pashmangshme,
 - c) puna ose shërbimi nuk do të vendosë një barrë të panevojshme për popullatën aktuale, duke marrë parasysh numrin e punëtorëve në dispozicion dhe përshtatshmërinë e tyre për punën e kërkuar,
 - d) puna ose shërbimi nuk kërkon që punëtorët të largohen nga vendbanimi i tyre i zakonshëm,
 - e) gjatë kryerjes së punës ose shërbimit, merren parasysh kërkesat e fesë, të jetës komunitare dhe të bujqësisë.

Neni 11

- 1. Vetëm meshkujt e rritur të cilët janë të aftë për të punuar dhe që nuk janë padysim nën moshën tetëmbëdhjetë vjeç ose mbi dyzet e pesë vjeç mund të përdoren për punë të detyruar ose të detyruar. Përveç llojeve të punës të përcaktuara në nenin 10 të kësaj Konvente, do të merren parasysh kufizimet dhe kushtet e mëposhtme:
 - a) Sa herë që është e mundur, një mjek i caktuar nga administrata do të përcaktojë paraprakisht se personat në fjalë nuk vuajnë nga sëmundje ngjitëse dhe janë fizikisht të aftë për punën e kërkuar prej tyre në kushtet në të cilat do të kryhet kjo punë;
 - b) Përfshihen mësuesit dhe nxënësit e shkollave, si dhe i gjithë personeli administrativ;
 - c) numri i meshkujve të rritur, të aftë për punë, i nevojshëm për të mbajtur jetën familjare dhe në komunitet duhet të mbahet në çdo komunitet;
 - d) duhet t'i kushtohet vëmendje martesës dhe lidhjeve familjare.
- 2. Rregulloret zbatuese që do të bëhen në përputhje me paragrafin (c) më sipër dhe në përputhje me nenin 23 të kësaj Konvente do të përcaktojnë përqindjen e meshkujve rezidentë të aftë për të punuar, të cilët mund të punësohen për punë të detyruar ose të detyrueshme herë pas here. Në asnjë rrethanë kjo përqindje nuk mund të kalojë 25 për qind. Gjatë përcaktimit të kësaj proporcioni, autoriteti kompetent duhet të marrë parasysh dendësinë e popullsisë, nivelin e zhvillimit të tyre social dhe fizik, kohën e vitit dhe punën që personat në fjalë duhet të bëjnë për veten e tyre në vendbanimin e tyre, në përgjithësi. duhet të merren parasysh nevojat e zakonshme ekonomike dhe sociale të komunitetit të personave në fjalë.

Neni 12

- 1. Periudha maksimale për të cilën një person mund të punësohet në çdo formë të punës së detyruar ose të detyrueshme nuk duhet të kalojë gjashtëdhjetë ditë në çdo periudhë dymbëdhjetë mujore, duke përfshirë kohën e udhëtimit për në dhe nga puna.

2. Çdo punëtor i përdorur për punë të detyruar ose të detyruar do të marrë një certifikatë që tregon kohëzgjatjen e punës së detyruar ose të detyruar që ai ka kryer.

· Neni 13

1. Orari i rregullt i punës së personave të punësuar për punë të detyruar ose të detyruar duhet të jetë i njëjtë me atë të punës së lirë; Orët e punës mbi orarin e rregullt të punës do të paguhen me të njëjtat tarifa që zbatohen për punën jashtë orarit të përkthyesve të pavarur.
2. Një ditë pushim në javë do t'u jepet të gjithë personave që i nënshtrohen çdo forme të punës së detyruar ose të detyruar; kjo ditë pushimi, për aq sa është e mundur, do të përkohet me ditën që konsiderohet si ditë pushimi sipas traditës ose zakonit të vendit ose territorit.

· Neni 14

1. Me përjashtim të punës së përmendur në nenin 10 të kësaj Konvente, puna e detyruar ose e detyrueshme në të gjitha format e saj do të shpërblehet në para me tarifa jo më pak se ato për punë të ngjashme në zonën ku kryhet puna, as më pak se ato në fusha e rekrutimit dënimet e zakonshme.
2. Kur puna imponohet nga shefat në ushtrimin e kompetencave administrative, paga përputhet sa më shpejt që të jetë e mundur me dispozitat e paragrafit të mësipërm.
3. Pagat duhet t'i paguhen drejtpërdrejt punonjësit individual dhe jo shefave të tyre ose autoriteteve të tjera.
4. Ditët e udhëtimit deri në vendin e punës dhe kthimi llogariten si ditë pune për pagesën e pagës.
5. Dispozitat e këtij neni nuk përjashtojnë që punëtorëve t'u jepen sasi të zakonshme të ushqimit si pjesë e pagave të tyre; por këto sasi ushqimesh duhet të jenë të paktën të barabarta me shumën e parave që zëvendësojnë. Nga ana tjetër, zbritjet nga paga për taksat, ushqimet speciale, veshjet dhe akomodimin që u jepen punëtorëve për t'i mundësuar ata të vazhdojnë punën, duke marrë parasysh rrethanat e veçanta që zbatohen për të, nuk lejohen; e njëjta gjë vlen edhe për dorëzimin e mjeteve.

· Neni 15

1. Të gjitha dispozitat ligjore në lidhje me kompensimin e aksidenteve ose sëmundjeve që rrjedhin nga puna, dhe të gjitha dispozitat ligjore në lidhje me kompensimin e personave, ushqimi i të cilëve është përballuar nga punëtorët që kanë vdekur ose janë bërë të paaftë, zbatohen në të njëjtën mënyrë si për punëtorët e lirë zbatohen për personat. të angazhuar në punë të detyruar ose të detyrueshme, pavarësisht nëse këto dispozita ligjore janë ose jo në fuqi në zonën në fjalë ose do të hyjnë në fuqi në të ardhmen.
2. Në çdo rast, autoriteti që angazhon një punëtor në punë të detyruar ose të detyrueshme ka për detyrë të sigurojë jetesën e tij nëse një aksident ose sëmundje që rrjedh nga kryerja e punës e bën atë plotësisht ose pjesërisht të paaftë për të mbajtur veten. Ky autoritet është gjithashtu i detyruar të marrë masa për të siguruar që, nëse një punëtor i tillë bëhet i paaftë ose vdes si pasojë e punësimit të tij, të jetë në gjendje të mbështesë personat e mbështetur realisht prej tij.

· Neni 16

1. Personat të cilëve u kërkohet të kryejnë punë të detyruar ose të detyrueshme nuk duhet të dërgohen në zona ku dieta dhe klima devijojnë aq ndjeshëm nga kushtet me të cilat janë mësuar, saqë shëndeti i tyre rrezikohet; rastet e nevojës së veçantë mbeten të përjashtuara.

2. Në asnjë rrethanë nuk duhet lejuar një transferim i tillë i punëtorëve, nëse nuk mund të zbatohen me saktësi të gjitha masat e higjienës dhe strehimit të nevojshme për ambientimin e tyre dhe mbrojtjen e shëndetit të tyre.
3. Nëse një tranzicion i tillë është i pashmangshëm, masat për ambientim gradual ndaj dietës së re dhe kushteve klimatike duhet të merren në bazë të këshillave kompetente mjekësore.
4. Kur punëtorëve të tillë u kërkohet të kryejnë një punë të rregullt me të cilën nuk janë mësuar, duhet të ndërmerren hapa për t'i mësuar ata me të. Kjo përfshin, në veçanti, trajnimin gradual, rregullimin e orarit të punës, përcaktimin e pushimeve dhe çdo plotësim dhe përmirësim të nevojshëm të dietës së tyre.

Neni 17

Para autorizimit të përdorimit të punës së detyruar ose të detyrueshme për punë ndërtimi ose mirëmbajtjeje, e cila kërkon që punëtorët të qëndrojnë në vendin e punës për një periudhë të gjatë kohore, autoriteti kompetent duhet të bindet që

1. se janë marrë të gjitha masat e nevojshme për të mbrojtur shëndetin e punëtorëve dhe për t'u siguruar që ata të marrin ndihmën e nevojshme mjekësore dhe, në veçanti, që a) punëtorët të ekzaminohen mjekësor para se të fillojnë punën dhe në intervale të caktuara gjatë shërbimit të tyre, b) personeli për kujdesin shëndetësor është i disponueshëm në masë të mjaftueshme, si dhe farmacistë, infermieret, spitalet dhe furnizimet materiale të nevojshme për të plotësuar të gjitha nevojat, dhe c) kushtet shëndetësore të vendeve të punës, furnizimi me ujë të pijshëm, ushqim, lëndë djegëse për ngrohje dhe pajisje gatimi. dhe, kur është e nevojshme për të siguruar strehim dhe veshje të mjaftueshme;
2. se janë marrë masat e duhura për të siguruar jetesën e familjeve të punëtorëve, veçanërisht duke lehtësuar transmetimin e sigurt të një pjese të pagave të familja me kërkesë ose me pëlqimin e punëtorit;
3. që udhëtimi i punëtorëve për në punë dhe nga puna është në kurriz dhe përgjegjësi të administratës, e cila duhet të lehtësojë udhëtimin duke përdorur sa më shumë të gjitha mjetet e disponueshme të transportit;
4. që në rast sëmundjeje ose aksidenti që rezulton në paaftësi për punë të një kohe të caktuar, punëtori do të riadhesohet në atdheun e tij me shpenzimet e administratës;
5. Punëtorët që dëshirojnë të mbeten punëtorë të lirë pas përfundimit të punës së detyruar ose të detyrueshme lejohen ta bëjnë këtë pa humbur të drejtën e tyre për t'u kthyer falas në shtëpi deri në kalimin e dy viteve.

Neni 18

1. Puna e detyruar ose e detyrueshme për transportin e personave ose mallrave, të tilla si portieri dhe shërbimi me anije, do të shfuqizohen sa më shpejt të jetë e mundur. Në ndërkohë, rregulloret e autoriteteve kompetente do të përcaktojnë, ndër të tjera, a) detyrimin për të përdorur një punë të tillë vetëm për të lehtësuar udhëtimin zyrtar të zyrtarëve administrativë, për transportin e mallrave shtetërore dhe vetëm në raste ekstreme urgjente për transportin e persona të ndryshëm nga zyrtarët, b) detyrimin për të përdorur për një transport të tillë vetëm burra, aftësia fizike e të cilëve është përcaktuar më parë nga ekzaminimi mjekësor, kurdoherë që është e mundur, me kusht që, nëse një ekzaminim i tillë nuk është i mundur, personi që punëson punëtorë të këtij lloji duhet të dorëzohet vetë. nën përgjegjësinë e tij për të siguruar
2. Gjatë përcaktimit të kufijve maksimalë të përmendur nën c), d) dhe e) të paragrafit të mëparshëm, autoriteti kompetent duhet të marrë parasysh të gjitha kërkesat thelbësore, duke përfshirë zhvillimin fizik të popullsisë nga e cila janë marrë punëtorët, natyrën e

zona nëpër të cilën kaloni dhe kushtet klimatike. 3. Autoriteti kompetent siguron gjithashtu që ngarkesa e rregullt ditore e këtyre punëtorëve të mos kalojë një distancë që korrespondon me një ditë pune mesatare tetë orëshe, duke marrë parasysh, përveç ngarkesës së bartur dhe distancës së përshkuar, gjendjen e rrugës, sezoni dhe të gjitha kërkesat e tjera thelbësore duhet të merren parasysh, dhe nëse kërkohen shërbime shtesë të udhëtimit,

· Neni 19

1. Autoriteti kompetent mund të autorizojë mbjelljen e detyrueshme vetëm për të parandaluar urinë ose mungesën e ushqimit dhe gjithmonë me kusht që ushqimi ose produkti i përfutur të mbetet pronë e personit ose komunitetit që e ka prodhuar atë.
2. Asgjë në këtë nen nuk do të ketë efekt, kur prodhimi bazohet në një sistem komunitar me ligj ose zakon, dhe produktet ose fitimet nga shitja e tyre mbeten pronë e komunitetit, si rezultat i të cilave detyrimi i anëtarëve me ligj ose zakoni për të bërë punë që i takon komunitetit.

· Neni 20

Dispozitat ligjore për ndëshkimin e një bashkësie të tërë për veprat penale të kryera nga individë të anëtarëve të saj nuk do të parashikojnë si ndëshkim punën e detyruar ose të detyrueshme të komunitetit.

· Neni 21

Në miniera, puna nën tokë si punë e detyruar ose e detyrueshme nuk mund të përdoret.

· Neni 22

Raportet vjetore mbi masat e marra për zbatimin e kësaj Konvente, të cilat anëtarët ratifikues janë të detyruar t'i paraqesin Zyrës Ndërkombëtare të Punës sipas nenit 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, duhet të përmbajnë informacion sa më të plotë që të jetë e mundur nga të gjitha fushat përkatëse mbi shkalla në të cilën është përdorur puna e detyrueshme ose e detyrueshme, qëllimet për të cilat është bërë kjo, shkalla e sëmundjeve dhe vdekjeve, orët e punës, lloji i pagesës së pagës, normat e pagave dhe të gjitha informacionet e tjera të rëndësishme.

· Neni 23

1. Për zbatimin efektiv të dispozitave të kësaj Konvente, autoriteti kompetent do të nxjerrë rregulla të plota dhe të qarta për përdorimin e punës së detyruar ose të detyrueshme.
2. Këto rregullore duhet të përfshijnë, në veçanti, dispozita që lejojnë çdo person që i nënshtrohet punës së detyruar ose të detyrueshme të paraqesë para autoriteteve çdo ankesë në lidhje me kushtet e punës që i janë vendosur dhe të cilat ofrojnë garanci se ankesat e tilla do të hetohen dhe verifikohen në lidhje me meritat e tyre.

· Neni 24

Në të gjitha rastet do të merren masat e duhura për të zbatuar në mënyrë rigoroze rregulloret që rregullojnë përdorimin e punës së detyruar ose të detyruar, ose duke zgjeruar kompetencat e çdo inspektoriatit të lirë të punës për të përfshirë mbikëqyrjen e punës së detyruar ose të detyruar, ose në çdo mënyrë tjetër të përshtatshme. Gjithashtu duhet të merren masa për të siguruar që personat që i nënshtrohen punës së detyruar ose të detyrueshme të kenë dijeni për dispozitat e përmendura.

· Neni 25

Vendosja e pajustificuar e punës së detyruar ose e detyrueshme duhet të dënohet. Anëtarët që ratifikojnë këtë Konventë marrin përsipër të sigurojnë që masat penale të marra të jenë efektive dhe të zbatohen rreptësisht.

· Neni 26

1. Anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës që ratifikojnë këtë Konventë marrin përsipër ta zbatojnë atë në zonat që i nënshtrohen sovranitetit, juridiksionit, protektoratit, suzerenitetit, tutelit ose autoritetit të tyre, në masën që kanë ndonjë të drejtë, detyrim në lidhje me këto zona për t'u marrë me çështjet të administratës së brendshme. Megjithatë, anëtarët që dëshirojnë të përfitojnë nga dispozitat e nenit 35 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës do ta shoqërojnë ratifikimin e tyre me një deklaratë që e shpall atë.
 - a) territoret në të cilat ata synojnë të zbatojnë dispozitat e kësaj Konvente të pandryshuara,
 - b) fushat në të cilat ata synojnë të zbatojnë dispozitat e kësaj Konvente me modifikime, duke specifikuar detajet e këtyre modifikimeve,
 - c) fushat për të cilat rezervojnë vendimin.
2. Deklarata e sipërpërmendur do të konsiderohet se është pjesë e ratifikimit dhe ka efektet e saj. Megjithatë, anëtarët janë të lirë të tërheqin, me një deklaratë të mëvonshme, tërësisht ose pjesërisht, rezervat që ata kishin bërë në deklaratën origjinale në përputhje me dispozitat e paragrafëve (2) dhe (3) të paragrafit të mësipërm.

· Neni 27

Ratifikimet formale të kësaj Konvente duhet t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim në përputhje me dispozitat e Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës.

· Neni 28

1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar në Zyrën Ndërkombëtare të Punës.
2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për secilin Anëtar tjetër dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

· Neni 29

Pasi ratifikimet e dy anëtarëve të Organizatës Ndërkombëtare të Punës të jenë regjistruar në Zyrën Ndërkombëtare të Punës, Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës në përputhje me rrethanat. Ai gjithashtu i informon ata për regjistrimin e ratifikimeve të cilat më pas i komunikohen nga anëtarë të tjerë të organizatës.

· Neni 30

1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit në Zyrën Ndërkombëtare të Punës.
2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të

mëtejshme pesëvjeçare. Pas kësaj, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe pesëvjeçare në përputhje me këtë nen.

- Neni 31
Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e sheh të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.
- Neni 32
 1. Nëse Konferenca e Përgjithshme miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e kësaj Konvente pa marrë parasysh periudhën e parashikuar në nenin 30, me kusht që: Konventa e rishikuar ka hyrë në fuqi.
 2. Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
 3. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në formë dhe në thelb në fuqi për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.
- Neni 33
Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Konventa 105

Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 17 janar 1959. Vendi: Takimi i Gjenevës: 40
Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës,
se Konventa për Mbrojtjen e Pagave, 1949, parashikon që pagat duhet të paguhen në intervale të rregullta dhe ndalon metodat e pagimit të pagave që privojnë efektisht punonjësën nga mundësia e ndërprerjes së punësimit, ka vendosur të pranojë propozime të ndryshme të mëtejshme në lidhje me heqjen e disa Formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, me kusht që aplikime të tilla të marrin formën e një konvente ndërkombëtare duhet. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: 1949, duke kërkuar që pagat të paguhen në intervale të rregullta dhe duke ndaluar metodat e pagimit të pagave, të cilat i privojnë punonjësën mundësinë e ndërprerjes së punësimit të tij, ka vendosur të pranojë propozime të ndryshme të mëtejshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme, të cilat përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut, të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: 1949, duke kërkuar që pagat të paguhen në intervale të rregullta dhe duke ndaluar metodat e pagimit të pagave, të cilat i privojnë punonjësën mundësinë e ndërprerjes së punësimit të tij, ka vendosur të pranojë propozime të ndryshme të mëtejshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme, të cilat përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut, të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të

Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: se pagat duhet të paguhen në intervale të rregullta dhe ndalon metodat e pagimit të pagave të cilat i privojnë punonjësit mundësinë e përfundimit të punës së tij, ka vendosur të pranohet propozime të ndryshme të mëtejshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë një shkeljen e të drejtave të njeriut të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: se pagat duhet të paguhen në intervale të rregullta dhe ndalon metodat e pagimit të pagave të cilat i privojnë punonjësit mundësinë e përfundimit të punës së tij, ka vendosur të pranohet propozime të ndryshme të mëtejshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë një shkeljen e të drejtave të njeriut të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: të cilat në fakt i heqin punëtorit mundësinë e ndërprerjes së punësimit, ka vendosur të pranohet propozime të tjera të ndryshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale e të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: të cilat në fakt i heqin punëtorit mundësinë e ndërprerjes së punësimit, ka vendosur të pranohet propozime të tjera të ndryshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale e të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: të miratojë mocione të tjera të ndryshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut, të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar kështu që këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: të miratojë mocione të tjera të ndryshme në lidhje me heqjen e disa formave të punës së detyruar ose të detyrueshme që përbëjnë shkelje të të drejtave të njeriut, të përmendura në Kartën e Kombeve të Bashkuara dhe të shpallura në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, duke përcaktuar kështu që këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957: se këto propozime duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë datë njëzet e pestë të qershorit të vitit njëmijë e nëntëqind e

pesëdhjetë e shtatë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa për heqjen e punës së detyruar, 1957:

- neni 1
Çdo anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës që ratifikon këtë Konventë merr përsipër të eliminojë dhe të mos përdorë në asnjë formë punën e detyruar ose të detyrueshme
 - a) si mjet shtrëngimi politik ose edukimi politik, ose si ndëshkim për personat që kanë ose shprehin pikëpamje të caktuara politike ose që shpallin kundërshtim ideologjik ndaj rendit ekzistues politik, shoqëror ose ekonomik;
 - b) si metodë e rekrutimit dhe përdorimit të punës për qëllime të zhvillimit ekonomik;
 - c) si masë e disiplinës së punës;
 - d) si dënim për pjesëmarrjen në greva;
 - e) si masë e diskriminimit racor, social, kombëtar ose fetar.

- Neni 2
Çdo anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Punës që ratifikon këtë Konventë merr përsipër të marrë masa efektive për heqjen e menjëhershme dhe të plotë të punës së detyruar ose të detyrueshme të përmendur në nenin 1 të kësaj Konvente.

- Neni 3
Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

- Neni 4
 1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

- Neni 5
 1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
 2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

- Neni 6
 1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
 2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

- Neni 7
Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara, për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara, informacionin e plotë të të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.
- Neni 8
Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e shihet të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.
- Neni 9
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente pa marrë parasysh nenin 5, me kusht që Konventa e rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
 - c) Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.
- Neni 10
Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

heqja e punës së fëmijëve

Konventa 182

Konventa për ndalimin dhe veprimin e menjëhershëm për eliminimin e formave më të këqija të punës së fëmijëve, 1999

Kjo marrëveshje ka hyrë në fuqi më 19 nëntor 2000.

Vendndodhja: Gjenevë

Konferenca:87

Tabela e ratifikimeve

kujton Deklaratën e ILO-s mbi Parimet dhe të Drejtat Themelore në Punë dhe vazhdimin e saj, të miratuar nga Konferenca Ndërkombëtare e Punës në sesionin e saj të 86-të në 1998, kujton se disa nga format më të këqija të punës së fëmijëve janë objekt i instrumenteve të tjera ndërkombëtare, veçanërisht Konventa e Punës së Detyrueshme, 1930, dhe Konventa Plotësuese e Kombeve të Bashkuara për heqjen e skllavërisë, tregtinë e skllavëve dhe institucione dhe praktika të ngjashme me skllavërinë, 1956, ka vendosur të miratojë mocione të ndryshme në lidhje me punën e fëmijëve, një pyetje që përbën pikën e katërt mbi axhendën e tij, dhe pasi ka përcaktuar se këto propozime do të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. Konferenca mbahet sot, 17 qershor 1999,

- neni 1
Çdo Anëtar që ratifikon këtë Konventë do të ndërmarrë veprime të shpejta dhe efektive për të siguruar që format më të këqija të punës së fëmijëve të ndalohen dhe eliminohen urgjentisht.
- Neni 2
Për qëllimet e kësaj Konvente, termi "fëmijë" përfshin çdo person nën moshën 18 vjeç.
- Neni 3
Për qëllimet e kësaj Konvente, shprehja "format më të këqija të punës së fëmijëve" përfshin:
 - a) të gjitha format e skllavërisë ose praktikave të ngjashme me skllavërinë, të tilla si shitja dhe trafikimi i fëmijëve, skllavëria dhe servituti i borxhit, dhe puna e detyruar ose e detyrueshme, duke përfshirë rekrutimin e detyruar ose të detyrueshëm të fëmijëve për përdorim në konflikt të armatosur;
 - b) kërkimi, prokurimi ose ofrimi i një fëmije për prostitucion, për prodhimin e pornografisë ose për shfaqje pornografike;
 - c) Tërheqja, sigurimi ose ofrimi i një fëmije për aktivitete të paligjshme, veçanërisht për prodhimin dhe trafikimin e drogës, siç përcaktohet në instrumentet përkatëse ndërkombëtare;
 - d) Puna e cila, nga natyra e saj ose nga rrethanat në të cilat kryhet, ka të ngjarë të jetë e dëmshme për shëndetin, sigurinë ose moralin e fëmijëve.
- Neni 4
 1. Llojet e punës të përmendura në nenin 3(d) do të përcaktohen nga legjislacioni kombëtar ose nga autoriteti kompetent pas konsultimit me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, duke marrë parasysh standardet përkatëse ndërkombëtare, në veçanti paragrafët 3 dhe 4 i Rekomandimit për Format më të Këqija të Punës së Fëmijëve, 1999.
 2. Autoriteti kompetent, pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve në fjalë, identifikon se ku ndodhin llojet e punës të identifikuar në këtë mënyrë.
 3. Lista e llojeve të punës të përcaktuara në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni rishikohet periodikisht dhe, nëse është e nevojshme, rishikohet nga autoriteti kompetent në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve.
- Neni 5
Çdo Anëtar, në konsultim me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve, do të krijojë ose caktojë mekanizmat e duhur për mbikëqyrjen e zbatimit të dispozitave që zbatojnë këtë Konventë.
- Neni 6
 1. Çdo Anëtar do të planifikojë dhe zbatojë programe veprimi për t'i dhënë përparësi eliminimit të formave më të këqija të punës së fëmijëve.
 2. Programe të tilla veprimi duhet të planifikohen dhe zbatohen në konsultim me agjencitë përkatëse qeveritare dhe organizatat e punëdhënësve dhe punëtorëve,

duke marrë parasysh, aty ku është e përshtatshme, pikëpamjet e grupeve të tjera përkatëse.

· Neni 7

1. Çdo Anëtar do të marrë të gjitha masat e nevojshme për të siguruar zbatimin dhe zbatimin efektiv të dispozitave që zbatojnë këtë Konventë, duke përfshirë përcaktimin dhe zbatimin e dënimeve penale ose masave të tjera shtrënguese, sipas rastit.
2. Çdo anëtar do të ndërmarrë veprime efektive, duke pasur parasysh rëndësinë e shkollimit në eliminimin e punës së fëmijëve brenda një periudhe të caktuar për t'u takuar në:
 - a) për të parandaluar përdorimin e fëmijëve në format më të këqija të punës së fëmijëve;
 - b) të sigurojë mbështetjen e menjëhershme të nevojshme dhe të përshtatshme për largimin e fëmijëve nga format më të këqija të punës së fëmijëve dhe për rehabilitimin dhe përfshirjen e tyre sociale;
 - c) të sigurojnë që të gjithë fëmijët e nxjerrë nga format më të këqija të punës së fëmijëve të kenë akses në arsimin bazë falas dhe, kurdoherë që është e mundur dhe e përshtatshme, në trajnimin profesional;
 - d) identifikojnë dhe kontaktojnë fëmijët veçanërisht të cenueshëm; dhe
 - e) për të marrë parasysh situatën e veçantë të vajzave.
3. Çdo Anëtar do të caktojë autoritetin kompetent përgjegjës për zbatimin e dispozitave që zbatojnë këtë Marrëveshje.

· Neni 8

Anëtarët do të ndërmarrin hapat e duhur për të ndihmuar njëri-tjetrin në zbatimin e dispozitave të kësaj Konvente nëpërmjet rritjes së bashkëpunimit ndërkombëtar dhe/ose ndihmës, duke përfshirë mbështetjen për zhvillimin social dhe ekonomik, programet e zhdukjes së varfërisë dhe arsimin universal.

· Neni 9

Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

· Neni 10

1. Kjo Konventë detyron vetëm ata Anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës.
2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

· Neni 11

1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data e hyrjes së saj fillestare në fuqi, mund ta denoncojë atë me njoftim zyrtar tek Drejtori i

Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ai hyn në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.

2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të dhjetë viteve të përmendura në paragrafin 1, do të mbetet i lidhur për dhjetë vjet të tjera. Pas kësaj, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

· Neni 12

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do të tërheqë vëmendjen për datën në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

· Neni 13

Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.

· Neni 14

Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e shih të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do ta vendosë çështjen e rishikimit të plotë ose të pjesëshëm të saj në axhendën e Konferencës.

· Neni 15

1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që rishikon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen sa vijon:
 - a) Pavarësisht nga neni 11, ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të ketë automatikisht efektin e një denoncimi të menjëhershëm të kësaj Konvente sapo Konventa e rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
2. Në çdo rast, kjo Konventë do të mbetet në fuqi dhe efekt në formë dhe në thelb për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.

· Neni 16

Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë njëlloj autentike.

Konventa 138

Konventa për moshën minimale për pranim në punë, 1973

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 19 qershor 1976. Vendi: Takimi i Gjenevës:58

Konventa për Moshën Minimale (Punët Detare), Ndryshuar, 1936, Konventa për Moshën Minimale (Punët Tregtare), Ndryshuar, 1937, Konventa për Moshën Minimale (Punët Jo-Tregtare),

Ndryshuar, 1937, Konventa për Mosha Minimale (Peshkatarët,199) , dhe Konventa për Mosha Minimale (Punimet e Nëntokësore), 1965, beson se ka ardhur koha që të hartohet një instrument i përgjithshëm mbi këtë temë, i cili gradualisht do të zëvendësonte Konventat ekzistuese të zbatueshme për sektorë të kufizuar të ekonomisë në mënyrë që të arrihet heqjen e plotë të punës së fëmijëve dhe vendosi që ky instrument të marrë formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë njëzet e gjashtë qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e shtatëdhjetë e tre Konventën e mëposhtme,

· neni 1

Çdo anëtar për të cilin kjo Konventë është në fuqi merr përsipër të ndjekë një politikë kombëtare të krijuar për të siguruar heqjen efektive të punës së fëmijëve dhe për të rritur në mënyrë progresive moshën minimale për pranim në punë ose punë në një nivel në të cilin: zhvillimi i plotë fizik dhe mendor i të rinjtë sigurohet.

· Neni 2

1. Çdo Anëtar që ratifikon këtë Konventë, në një deklaratë që shoqëron instrumentin e tij të ratifikimit, do të tregojë një moshë minimale për pranim në punësim ose punë në territorin e tij dhe në mjetet e transportit të inkuorporuara në territorin e tij; në varësi të neneve 4 deri në 8 të kësaj Konvente, askush nuk mund të pranohet në punë ose të punojë në ndonjë profesion para kësaj moshe.
2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë mund të njoftojë më pas Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës, me deklarata të mëtejshme, se ajo cakton një moshë minimale më të lartë se ajo e deklaruar më parë.
3. Mosha minimale për t'u deklaruar sipas paragrafit 1 të këtij neni nuk duhet të jetë më e vogël se mosha në të cilën përfundon arsimi i detyruar dhe në çdo rast jo më pak se 15 vjet.
4. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 3 të këtij neni, anëtari, ekonomia dhe objektet arsimore të të cilin janë të pamjaftueshme, mund të deklarojë fillimisht moshën minimale prej 14 vjetësh, pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve, nëse ekzistojnë.
5. Çdo Anëtar që ka deklaruar një moshë minimale prej 14 vjeç në përputhje me dispozitat e paragrafit të mësipërm do të deklarojë në raportet e tij mbi zbatimin e kësaj Konvente të kërkuar sipas nenit 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës:
 - a) që arsyet për këtë vazhdojnë ose
 - b) se në një moment të caktuar do të përmbahet nga përfitimi i mëtejshëm nga dispozitat përkatëse.

· Neni 3

1. Mosha minimale për t'u pranuar në punësim ose në punë e cila, nga natyra e saj ose nga kushtet në të cilat kryhet, ka të ngjarë të jetë e rrezikshme për jetën, shëndetin ose moralin e të rinjve nuk duhet të jetë më pak se 18 vjeç.
2. Llojet e punësimit ose të punës për të cilat zbatohet paragrafi 1 i këtij neni do të përcaktohen nga legjislacioni kombëtar ose autoriteti kompetent pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve në fjalë, kur të tilla ekzistojnë.
3. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni, legjislacioni kombëtar ose autoriteti kompetent, pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve, nëse ekzistojnë, mund të autorizojë punësimin ose punën nga mosha 16 vjeç, me kusht që jeta, shëndeti dhe morali nga të miturit në fjalë janë plotësisht të mbrojtur dhe të miturit kanë marrë udhëzime përkatëse ose trajnime profesionale në industrinë përkatëse.

Neni 4

1. Për aq sa është e nevojshme, autoriteti kompetent, pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve në fjalë, aty ku ekzistojnë, mund të përjashtojë nga zbatimimi i kësaj Konvente kategori të kufizuara punësimi ose punë për të cilat lindin probleme të veçanta të një rëndësie të madhe në lidhje me zbatimin.
2. Çdo anëtar që ratifikon këtë Konventë, në raportin e tij të parë që kërkohet të paraqesë në përputhje me nenin 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës për zbatimin e Konventës, do të tregojë kategoritë e punësimit ose punës që mund të kërkohen për shkak të paragrafit 1 të këtij neni, janë përjashtuar nga zbatimimi, duke dhënë arsyet e përjashtimit të tyre, dhe për të deklaruar në raportet e mëvonshme gjendjen e ligjit dhe praktikën e saj në lidhje me kategoritë e përjashtuara dhe për të treguar masën në të cilën Konventa ka qenë ose do të respektohen në lidhje me objektivat e këtyre kategorive.
3. Asgjë në këtë nen nuk do të autorizojë çdo punësim ose punë të përmendur në nenin 3 të kësaj Konvente për t'u përjashtuar nga zbatimimi i kësaj Konvente.

Neni 5

1. Një anëtar, ekonomia dhe institucionet administrative të të cilit janë zhvilluar në mënyrë të pamjaftueshme, mund të kufizojë fillimisht objektin e kësaj Konvente, pas konsultimit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve në fjalë, aty ku ekzistojnë.
2. Çdo Anëtar që përdor dispozitat e paragrafit 1 të këtij neni, në një deklaratë që shoqëron instrumentin e tij të ratifikimit, do të tregojë industritë ose mënyrat e funksionimit në të cilat do të zbatohet dispozitat e Konventës.
3. Objekti i kësaj Konvente do të përfshijë të paktën: industritë për nxjerrjen e lëndëve të para; industritë përpunuese; ndërtimi dhe punët publike; energji elektrike, gaz dhe ujë; shërbime sanitare; transporti, magazinimi dhe komunikimi; Plantacione dhe ferma të tjera kryesisht komerciale, përveç fermave familjare ose të vogla, prodhimet e të cilave janë për konsum lokal dhe nuk punësojnë punëtorë të rregullt me qira.
4. Çdo anëtar që ka kufizuar qëllimin e kësaj Konvente në përputhje me këtë nen,
 - a) në raportet e tij që do të dorëzohen në përputhje me nenin 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, do të tregojë situatën e përgjithshme në lidhje me punësimin ose punën e të rinjve dhe fëmijëve në sektorët ekonomikë të përjashtuar nga objekti i kësaj Konvente dhe të tregojë shkalla në të cilën është bërë përparim drejt një zbatimi më të plotë të dispozitave të Konventës është arritur;
 - b) mund të zgjerojë në çdo kohë fushëveprimin me një deklaratë zyrtare drejtuar Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës.

Neni 6

Kjo Konventë nuk do të zbatohet për punën e kryer nga fëmijët dhe të rinjtë në përgjithësi, shkollat profesionale ose teknike ose institucione të tjera arsimore, ose nga persona të moshës 14 vjeç e lart në ndërmarrje, me kusht që një punë e tillë të kryhet në kushtet e organit kompetent pas dëgjimit shoqatave të punëdhënësve dhe të punëmarrësve të përfshirë, për aq sa ekzistojnë dhe përbëjnë një pjesë integrale

- a) një kurs edukimi ose trajnimi për të cilin një shkollë ose institucion trajnimi ka përgjegjësinë kryesore;
- b) një program trajnimi i njohur nga autoriteti kompetent, i cili kryhet kryesisht ose ekskluzivisht në një kompani; ose
- c) një program këshillimi ose orientimi i krijuar për të lehtësuar zgjedhjen e një profesioni ose kursi studimi.

Neni 7

1. Legjislacioni kombëtar mund të lejojë personat e moshës 13 deri në 15 vjeç të punësohen në punë të lehta ose të kryejnë punë të tilla, me kusht që një punë e tillë
 - a) nuk pritet të jenë të dëmshme për shëndetin ose zhvillimin e tyre; dhe
 - b) nuk janë të një natyre të tillë që të pengojnë ndjekjen e tyre në shkollë, pjesëmarrjen e tyre në programet e orientimit profesional ose trajnimit të miratuara nga autoriteti kompetent, ose aftësinë e tyre për të ndjekur mësimet me përfitim.
2. Legjislacioni kombëtar mund të lejojë gjithashtu personat që janë të paktën 15 vjeç, por ende u kërkohet të ndjekin shkollën, të punësohen ose të kryejnë punë që plotëson kërkesat e paragrafit 1 (a) dhe (b) të këtij neni.
3. Autoriteti kompetent do të përcaktojë aktivitetet në të cilat punësimi ose puna mund të lejohet sipas paragrafëve 1 dhe 2 të këtij neni dhe përcakton numrin e orëve për një punësim ose punë të tillë dhe kushtet në të cilat mund të ushtrohet.
4. Pavarësisht nga dispozitat e paragrafëve 1 dhe 2 të këtij neni, një anëtar që ka shfrytëzuar dispozitat e paragrafit 4 të nenit 2, mundet, për kohëzgjatjen e një përfitimi të tillë, në vend të moshës 13 dhe 15 vjeç të përmendur në paragrafin 1. të këtij neni, të jetë 12 dhe 14 vjeç dhe të zëvendësojë moshën 15 vjeçare në paragrafin 2 të këtij neni me 14 vjet.

Neni 8

1. Pasi të dëgjojë organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve në fjalë, kur ekzistojnë organizata të tilla, autoriteti kompetent mund të lejojë përjashtime nga ndalimi i punësimit ose punës i parashikuar në nenin 2 të kësaj Konvente në raste individuale, për shembull për qëllimin e pjesëmarrjes në aktivitete artistike. ngjarjet.
2. Lejet e tilla kufizojnë orët e punësimit ose punës së tillë dhe përshkruajnë kushtet në të cilat mund të kryhet.

Neni 9

1. Autoriteti kompetent do të marrë të gjitha masat e nevojshme, duke përfshirë masat e duhura shtrënguese, për të siguruar zbatimin efektiv të dispozitave të kësaj Konvente.
2. Legjislacioni kombëtar ose autoriteti kompetent do të caktojë personat përgjegjës për pajtueshmërinë me dispozitat e bëra për zbatimin e Konventës.
3. Legjislacioni kombëtar ose autoriteti kompetent do të përcaktojë të dhënat ose dokumentet e tjera që duhen mbajtur dhe vënë në dispozicion nga punëdhënësi; këto të dhëna ose dokumente do të përmbajnë emrin, moshën ose datën e lindjes, të vërtetuara siç duhet, kur është e mundur, të personave nën moshën 18 vjeç të punësuar prej tij ose që punojnë për të.

Neni 10

1. Kjo Konventë amendon Konventat e mëposhtme në përputhje me dispozitat e këtij neni: Konventa për moshën minimale në ndërmarrjet industriale, 1919, Konventa për moshën minimale (punë në det), 1920, Konventa për moshën minimale (bujqësi), 1921, Mosha minimale e bashkëtrëheqësve), 1921, Konventa për Mosha Minimale (Punët Jo Tregtare), 1932, Konventa për Mosha Minimale (Punët Detare), e ndryshuar, 1936, Konventa për Mosha Minimale (Industria), 1937, Ndryshuar Mosha Minimale (Punët Jo-Tregtare391), , Konventa për moshën minimale (peshkatarët), 1959, dhe konventa për moshën minimale (punimet nëntokësore), 1965.

2. Hyrja në fuqi e kësaj Konvente nuk pengon ratifikimin e mëtejshëm të Konventave të mëposhtme: Konventa për moshën minimale (punë në det), Ndryshuar 1936, Konventa për moshën minimale (tregti), 1937 e ndryshuar, Konventa për moshën minimale (punë jo-tregtare), 1937 e ndryshuar Konventa e Konventës për Moshë Minimale (Peshkatarët), 1959 dhe Konventa për Moshë Minimale (Punimet nëntokësore), 1965.
3. Konventa për moshën minimale në ndërmarrjet industriale, 1919, Konventa për moshën minimale (punë në det), 1920, Konventa për moshën minimale (bujqësi), 1921 dhe Konventa për moshën minimale (Coalmen and Stokers), 1921 nuk do të ratifikohen më pas Anëtarët që kanë aderuar në to kanë dhënë pëlqimin e tyre për këtë duke ratifikuar këtë Konventë ose me një deklaratë të dërguar Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës.
4. Pranimi i detyrimeve sipas kësaj Konvente
 - a) nga një anëtar i cili ka ratifikuar Konventën për Moshë Minimale (Industrië), 1937, i ndryshuar, dhe duke caktuar një moshë minimale jo më pak se 15 vjeç në përputhje me nenin 2 të kësaj Konvente, do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të Konventës së sipërpërmendur,
 - b) në lidhje me punën jo-tregtare të mbuluar nga Konventa për Moshë Minimale (Punët Jo-Tregtare), 1932, nga një Anëtar që ka ratifikuar atë Konventë, nënkupton automatikisht denoncimin e menjëhershëm të Konventës së sipërpërmendur,
 - c) në lidhje me punën jo-tregtare të mbuluar nga Konventa për Moshë Minimale (Punët Jo-Tregtare), 1937, e ndryshuar, nga një anëtar që ka ratifikuar atë Konventë dhe specifikon një moshë minimale jo më pak se 15 vjet në përputhje me nenin 2 të kësaj Konvente, do të përjashtojë pa mëdyshje denoncimin e menjëhershëm të marrëveshjes së sipërpërmendur,
 - d) në lidhje me punësimin detar, nga një anëtar që ka ratifikuar Konventën për Moshë Minimale (Puna në Det), 1936, i ndryshuar, dhe, në përputhje me nenin 2 të kësaj Konvente, specifikon një moshë minimale jo më pak se 15 vjet ose specifikon atë nen 3 i kësaj Konvente zbatohet për punësimin në det, nënkupton automatikisht denoncimin e menjëhershëm të Konventës së sipërpërmendur,
 - e) në lidhje me punësimin në peshkimin detar, nga një anëtar i cili ka ratifikuar Konventën për Moshë Minimale (Peshkatarët), 1959, dhe specifikon një moshë minimale jo më pak se 15 vjeç në përputhje me nenin 2 të kësaj Konvente, ose specifikon se neni 3 i kësaj Konvente Konventa zbatohet për punësimin në peshkimin detar, automatikisht nënkupton denoncimin e menjëhershëm të Konventës së sipërpërmendur,
 - f) nga një anëtar që ka ratifikuar Konventën për Moshë Minimale (Punimet e Nëntokësore), 1965, dhe cakton, në përputhje me nenin 2 të kësaj Konvente, një moshë minimale jo më të vogël se moshë minimale e specifikuar në atë Konventë, ose përcakton që një moshë e tillë është në përputhje me nenin 3 të kësaj Konvente, i zbatueshëm për punësimin në miniera nëntokësore, nënkupton automatikisht denoncimin e menjëhershëm të Konventës së sipërpërmendur me kusht që kjo Konventë të ketë hyrë në fuqi.
5. Pranimi i detyrimeve sipas kësaj Konvente
 - a) përfshin denoncimin e Konventës për moshën minimale në ndërmarrjet industriale, 1919, në përputhje me nenin 12 të asaj Konvente,
 - b) në lidhje me bujqësinë, denoncimi i Konventës për Moshë Minimale (Bujqësia), 1921, në përputhje me nenin 9 të kësaj Konvente, përfshin:
 - c) në lidhje me punësimin në detar, përfshin denoncimin e Konventës për Moshë Minimale (Puna në Det), 1920, në përputhje me nenin 10 të asaj Konvente, dhe Konventën për Moshë Minimale (Coalmen dhe Stokers), 1921, në përputhje me

nenin 12 të asaj Konvente, me kusht që kjo Konventë të ketë hyrë në fuqi.

- Neni 11
Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.
- Neni 12
 1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.
- Neni 13
 1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
 2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.
- Neni 14
 1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
 2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.
- Neni 15
Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.
- Neni 16
Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e shih të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.
- Neni 17
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:

- a) Ratifikimi i Konventës së rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente, pa marrë parasysh nenin 13, me kusht që Konventa e rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.

Neni 18

Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Ndalimi i diskriminimit në punësim dhe profesion

Konventa 111

Konventa për diskriminimin në punësim dhe profesion, 1958

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 15 qershor 1960. Vendi: Takimi i Gjenevës: 42

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e thirrur në Gjenevë nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe që u mbledh për sesionin e dyzet e dytë më 4 qershor 1958, vendosi të miratojë mocione të ndryshme në lidhje me diskriminimin në punësim dhe profesion, një pyetje do të diskutohet në temën e katërt të rendit të ditës, duke përcaktuar se këto mocione duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. Duke pasur parasysh se Deklarata e Filadelfias pohon se të gjitha qeniet njerëzore, pavarësisht nga raca, besimi apo seksi, kanë të drejtë të kërkojnë mirëqenie materiale dhe zhvillim intelektual me liri dhe dinjitet, siguri ekonomike dhe kushte të barabarta avantazhi, se, më tej, diskriminimi nënkupton shkeljen e të drejtave të përcaktuara në Deklaratën Universale të të Drejtave të Njeriut, miraton këtë datë njëzet e pesë qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e tetë Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Diskriminimi Konventa (Punësimi dhe Profesion), 1958: bëhet.

neni 1

1. Për qëllimet e kësaj Konvente, "diskriminim" do të thotë
 - a) çdo dallim, përjashtim ose preferencë e bërë në bazë të racës, ngjyrës, seksit, besimit, opinionit politik, origjinës kombëtare ose origjinës sociale që ka efektin e cenimit të mundësive të barabarta ose trajtimit në punësim ose anulimit ose dëmtimit të profesionit;
 - b) çdo dallim, përjashtim ose preferencë tjetër që tenton të shfuqizojë ose paragjykojë barazinë e mundësive ose trajtimit në punësim ose profesion, dhe që bëhet nga Anëtari në fjalë, pas konsultimit me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, aty ku ekzistojnë, dhe organizata të tjera të përshtatshme për vendet është përcaktuar.
2. Një dallim, përjashtim ose preferencë në lidhje me një punësim të caktuar, i cili bazohet në kërkesat e atij punësimi, nuk konsiderohet diskriminim.
3. Për qëllimet e kësaj Konvente, termat "punësim" dhe "profesion" përfshijnë pranimin në formimin profesional, punësimin dhe profesionet individuale, si dhe kushtet e punësimit.

Neni 2

Çdo anëtar për të cilin kjo Konventë është në fuqi merr përsipër të krijojë dhe të ndjekë një politikë kombëtare që synon të promovojë, me metoda të përshtatura me kushtet dhe praktikën kombëtare, barazinë e mundësive dhe trajtimit në lidhje me punësimin dhe të promovojë profesionin për të eliminuar çdo diskriminim. në këtë zonë.

- **Neni 3**

Çdo anëtar për të cilin kjo Konventë është në fuqi, merr përsipër, me metoda të përshtatura me kushtet dhe praktikën kombëtare,

 - a) të kërkojë bashkëpunim me organizatat e punëdhënësve dhe punëtorëve dhe organet e tjera përkatëse për të promovuar pranimin dhe respektimin e kësaj politike;
 - b) të miratojë ligje dhe të mbështesë programet arsimore që mund të konsiderohen të përshtatshme për të siguruar pranimin dhe pajtueshmërinë me këtë Politikë;
 - c) të shfuqizojë çdo dispozitë ligjore dhe të ndryshojë çdo rregullore apo praktikë administrative që është në kundërshtim me këtë politikë;
 - d) të respektojë këtë politikë në lidhje me punësimin nën mbikëqyrjen e drejtpërdrejtë të një agjencie qeveritare;
 - e) për të siguruar respektimin e kësaj politike në lidhje me aktivitetet e shërbimeve të orientimit profesional, trajnimit dhe punësimit dhe institucioneve që janë nën mbikëqyrjen e një autoriteti publik;
 - f) të shpallë në raportet vjetore për zbatimin e Konventës masat e marra në përputhje me këtë politikë dhe rezultatet e arritura.

- **Neni 4**

Masat e marra ndaj një personi që ka arsye të arsyeshme për të dyshuar ose që aktualisht angazhohet në aktivitete në kundërshtim me sigurinë e shtetit nuk do të konsiderohen si diskriminim, me kusht që personi në fjalë të ketë të drejtën e ankimit në një autoritet kompetent të vendosur në mënyrën e zakonshme të vendit. është Hapur.

- **Neni 5**
 1. Masat e veçanta të mbrojtjes ose ndihmës të parashikuara në Konventa ose Rekomandime të tjera të Konferencës Ndërkombëtare të Punës nuk do të përbëjnë diskriminim.
 2. Çdo Anëtar, pasi të konsultohet me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe të punëtorëve, aty ku ekzistojnë, mund të deklarojë se masat e tjera të veçanta nuk do të konsiderohen si diskriminim, me kusht që ato të synojnë plotësimin e nevojave të veçanta të personave të cilët, në bazë të gjinisë, moshës, aftësia e kufizuar, përgjegjësitë familjare ose statusi social ose kulturor njihen se kanë nevojë për mbrojtje ose ndihmë të veçantë.

- **Neni 6**

Çdo Anëtar që ratifikon këtë Konventë merr përsipër ta zbatojë atë në territoret jo metropolitane në përputhje me dispozitat e Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës.

- **Neni 7**

Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

- **Neni 8**
 1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

- **Neni 9**

1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

· Neni 10

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

· Neni 11

Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.

· Neni 12

Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e sheh të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.

· Neni 13

1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së Rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente, pa marrë parasysh nenin 9, me kusht që Konventa e Rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.

· Neni 14

Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Shëndeti dhe siguria në punë

Konventa 100

Konventa e shpërblimit të barabartë për punëtorët burra dhe gra për punë me vlerë të barabartë, 1951

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 23 maj 1953.

Vendndodhja: Gjenevë

Konferenca:34

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e thirrur në Gjenevë nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe që u mbledh për sesionin e saj të tridhjetë e katërt më 6 qershor 1951, vendosi të miratojë propozime të ndryshme në lidhje me parimin e shpërblimit të barabartë për burrat dhe punëtores gra për punë me vlerë të barabartë, një pyetje që përbën pikën e shtatë të rendit të ditës, duke përcaktuar se këto mocione duhet të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë njëzet e nëntë qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e pesëdhjetë e një Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa e Shpërblimit të Barabartë, 1951:

· neni 1

Për qëllimet e kësaj Konvente, zbatohen përkufizimet e mëposhtme:

- a) Termi "shpërblim" përfshin pagën e zakonshme, pagën bazë ose minimale, pagën bazë ose minimale dhe çdo shpërblim shtesë që punëdhënësi është i detyruar t'i paguajë, drejtpërdrejt ose tërthorazi, në para ose në natyrë, punëmarrësit si rezultat i marrëdhënia e punës.
- b) Shprehja "paga e barabartë për punëtorët meshkuj dhe femra për punë me vlerë të barabartë" i referohet normave të pagave që përcaktohen pa marrë parasysh dallimet gjinore.

· Neni 2

1. Çdo Anëtar, me mjete në përputhje me procedurat ekzistuese për përcaktimin e shkallës së pagës, do të promovojë dhe, në masën në përputhje me këto procedura, do të sigurojë zbatimin për të gjithë punëtorët e parimit të shpërblimit të barabartë për punëtorët meshkuj dhe femra për punë me vlerë të barabartë.
2. Ky parim mund të realizohet nga
 - a) legjisllacionin kombëtar,
 - b) institucione të krijuara ose të njohura ligjërisht për përcaktimin e pagave,
 - c) Marrëveshjet kolektive të punës ndërmjet punëdhënësve dhe punëmarrësve ose
 - d) një kombinim i këtyre mjeteve të ndryshme.

· Neni 3

1. Nëse kjo lehtëson zbatimin e kësaj Konvente, do të merren masa që shërbejnë për vlerësimin objektiv të punësimit në bazë të performancës së kërkuar të punës.
2. Metodrat që do të përdoren në këtë vlerësim mund të përcaktohen ose nga organet përgjegjëse për përcaktimin e tarifave ose, kur tarifrat përcaktohen sipas marrëveshjeve kolektive, nga palët kontraktuese.
3. Dallimet në normat e pagave që korrespondojnë me dallime të tilla të përcaktuara objektivisht në performancën e punës, pavarësisht nga gjinia e punëtorit, nuk duhet të konsiderohen si shkelje e parimit të pagës së barabartë për punëtorët burra dhe gra për punë me vlerë të barabartë.

· Neni 4

Çdo Anëtar do të bashkëpunojë sipas rastit me organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve të interesuar në zbatimin e dispozitave të kësaj Konvente.

- Neni 5
Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.
- Neni 6
 1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.
- Neni 7
 1. Në deklaratat e dërguara Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës në përputhje me nenin 35, paragrafi 2, të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, Anëtari në fjalë do të tregojë fushat
 - a) për të cilën pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës pa ndryshim,
 - b) për të cilat pranon detyrimin për të zbatuar dispozitat e Konventës me përjashtime, duke specifikuar detajet e këtyre derogimeve,
 - c) kur Konventa nuk mund të zbatohet dhe, nëse po, arsyet
 - d) për të cilin vendimi është rezervuar në pritje të një shqyrtimi të mëtejshëm të situatës në lidhje me fushat në fjalë.
 2. Detyrimet sipas paragrafëve 1 a) dhe b) të këtij neni do të konsiderohen se përbëjnë pjesë dhe kanë efekt të ratifikimit.
 3. Çdo anëtar mund të tërheqë në çdo kohë, me një deklaratë të mëvonshme, tërësisht ose pjesërisht, rezervat e komunikuar në deklaratën origjinale të përmendur në paragrafët 1 (b), (c) dhe (d) të këtij neni.
 4. Çdo Anëtar, në çdo kohë kur Konventa mund të denoncohet sipas nenit 9, mund t'i transmetojë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe thelbin e çdo deklarate të mëparshme dhe duke specifikuar situatën në zona të veçanta në atë kohë.
- Neni 8
 1. Deklaratat e dërguara Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës, në përputhje me nenin 35, paragrafët 4 dhe 5, të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, do të deklarojnë nëse Konventa po zbatohet në fushën në fjalë me ose pa derogime; nëse deklarata tregon se Konventa po zbatohet me përjashtime, do të jepen detajet e këtyre derogimeve.
 2. Anëtari ose anëtarët përkatës ose Autoriteti Ndërkombëtar në fjalë mundet në çdo kohë me një deklaratë të mëvonshme të heqë dorë, tërësisht ose pjesërisht, nga e drejta për të përfituar nga çdo derogim i njoftuar në një deklaratë të mëparshme.
 3. Në çdo kohë kur kjo Marrëveshje mund të denoncohet sipas nenit 9, anëtari ose anëtarët përkatës ose autoriteti ndërkombëtar në fjalë mund t'i transmetojnë Drejtorit të Përgjithshëm një deklaratë duke modifikuar ndryshe përmbajtjen e çdo deklarate të mëparshme dhe duke modifikuar përmbajtjen e situatës aktuale përkatëse. lidhur me zbatimin e kësaj Konvente.

- Neni 9
 1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
 2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

- Neni 10
 1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'u njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve, deklaratave dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
 2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

- Neni 11

Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet, deklaratat dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.

- Neni 12

Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e shihet të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.

- Neni 13
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së Rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente, pa marrë parasysh nenin 9, me kusht që Konventa e Rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
 2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.

- Neni 14

Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Konventa 155

Konventa për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë, 1981

Kjo Konventë ka hyrë në fuqi më 11 gusht 1983.

Vendndodhja: Gjenevë

Konferenca:67

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e mbledhur në Gjenevë nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe e cila u mbledh për sesionin e gjashtëdhjetë e shtatë më 3 qershor 1981, vendosi të miratojë mocione të ndryshme në lidhje me sigurinë dhe shëndetin në punë dhe punën. mjedisit, një pyetje që përbën pikën e gjashtë të rendit të ditës së saj dhe vendosi që këto propozime të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë njëzet e dy qershor të vitit njëmijë e nëntëqind e tetëdhjetë e një Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Konventa e Sigurisë dhe Shëndetit në Punë, 1981:

Pjesa I. Fushëveprimi dhe përkufizimet

· neni 1

1. Kjo marrëveshje vlen për të gjithë sektorët e ekonomisë.
2. Një anëtar që ratifikon këtë Konventë, pas konsultimit sa më shpejt të jetë e mundur me organizatat përfaqësuese të punëdhënësve dhe punëtorëve të interesuar, mund të përjashtojë nga zbatimi i saj, tërësisht ose pjesërisht, disa sektorë të ekonomisë, si transporti detar ose peshkimi, ku probleme të veçanta të lind një rëndësi e madhe.
3. Çdo anëtar që ratifikon këtë Konventë do të tregojë në raportin e tij të parë mbi zbatimin e Konventës, të cilin i kërkohet të paraqesë në përputhje me nenin 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës, degët të cilat, nëse ka, janë përjashtuar nga zbatimi për shkak të të paragrafit 2 të këtij neni duke theksuar arsyet e përjashtimit të tyre dhe masat e marra për sigurimin e mbrojtjes adekuate të punëtorëve në degët e përjashtuara dhe në raportet vijuese të ceket se çfarë progresi është bërë drejt zbatimit më të gjerë.

· Neni 2

1. Kjo Konventë zbatohet për të gjithë punëtorët në industritë e mbuluara.
2. Një anëtar që ratifikon këtë Konventë, pas konsultimit sa më shpejt të jetë e mundur me organizatat përfaqësuese të punëdhënësve dhe punëtorëve të interesuar, mund të përjashtojë nga zbatimi i saj, tërësisht ose pjesërisht, kategori të kufizuara punëtorësh kur ka vështirësi të veçanta për ta bërë këtë.
3. Çdo anëtar që ratifikon këtë Konventë, në raportin e tij të parë që kërkohet të paraqesë sipas nenit 22 të Kushtetutës së Organizatës Ndërkombëtare të Punës mbi zbatimin e Konventës, do të tregojë kategoritë e kufizuara të punëtorëve që mund të përjashtohen nga aplikimi. janë përjashtuar, duke dhënë arsyet e përjashtimit të tyre dhe për të treguar në raportet e mëpasshme se çfarë progresi është bërë drejt zbatimit më të gjerë.

· Neni 3

Për qëllimet e kësaj Marrëveshjeje

- a) termi "sektorë të ekonomisë" përfshin të gjitha fushat në të cilat punëtorët janë të punësuar, duke përfshirë shërbimin publik;
- b) termi "punonjës" përfshin të gjithë punonjësit, përfshirë punonjësit publikë;

- c) termi "vend pune" përfshin të gjitha vendet ku punonjësit duhet të qëndrojnë ose të shkojnë për shkak të punës së tyre dhe që janë nën kontrollin e drejtpërdrejtë ose të tërthortë të punëdhënësit;
- d) termi "rregullore" përfshin të gjitha dispozitat që autoriteti(at) kompetent i kanë (kanë) dhënë fuqinë e ligjit;
- e) Në kontekstin e punës, termi "shëndet" nënkupton jo vetëm mungesën e sëmundjes ose dobësisë, por përfshin edhe ata faktorë fizikë dhe mendorë që ndikojnë në shëndetin dhe që lidhen drejtpërdrejt me sigurinë dhe shëndetin në stendat e punës.

Pjesa II Parimet e një politike kombëtare

Neni 4

1. Çdo Anëtar, duke marrë parasysh kushtet dhe praktikën kombëtare dhe në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, do të krijojë, zbatojë dhe rishikojë rregullisht një politikë kombëtare koherente për sigurinë dhe shëndetin në punë dhe mjedisin e punës.
2. Objektivi i kësaj politike duhet të jetë parandalimi i aksidenteve dhe dëmtimeve të shëndetit që vijnë nga, në lidhje ose gjatë punës, duke minimizuar, për aq sa është e mundur, burimet e rrezikut të qenësishme në mjedisin e punës.

Neni 5

Politika e përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente do të marrë parasysh fushat kryesore të mëposhtme të veprimit pasi ato ndikojnë shëndetin dhe sigurinë në punë dhe mjedisin e punës:

- a) Projektimi, testimi, përzgjedhja, zëvendësimi, instalimi, rregullimi, përdorimi dhe mirëmbajtja e përbërësve materialë të punës (vendet e punës, mjedisi i punës, veglat, makinat dhe pajisjet, agjentët dhe agjentët kimikë, fizikë dhe biologjikë, proceset e punës);
- b) marrëdhëniet e ndërsjella ndërmjet përbërësve materialë të punës dhe njerëzve që kryejnë ose mbikëqyrin punën, dhe përshtatjen e makinerive, pajisjeve, orëve të punës, organizimit të punës dhe proceseve të punës me aftësitë fizike dhe mendore të punëtorëve;
- c) arsimimi, duke përfshirë trajnimin, kualifikimet dhe motivimin e nevojshëm të personave të përfshirë në çfarëdo kapaciteti për të arritur një nivel adekuat të shëndetit dhe sigurisë në punë;
- d) Komunikimi dhe bashkëpunimi në njësinë e punës dhe në nivel operacional dhe në çdo nivel tjetër të përshtatshëm deri në nivel kombëtar;
- e) Mbrojtja e punëtorëve dhe përfaqësuesve të tyre nga masat disiplinore për veprimet e ndërmarra ligjërisht sipas politikës së përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente.

Neni 6

Në përcaktimin e politikës së përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente, do të specifikohen rolet dhe përgjegjësitë përkatëse të autoriteteve, punëdhënësve, punëtorëve dhe palëve të tjera të interesuara në fushën e shëndetit dhe sigurisë në punë dhe mjedisit të punës, duke marrë parasysh edhe natyrën plotësuese të këtyre përgjegjësisve dhe gjithashtu të kushteve dhe zakoneve kombëtare.

Neni 7

Situata në fushën e sigurisë dhe shëndetit në punë dhe mjedisi i punës duhet të rishikohet në intervale të përshtatshme, në tërësi ose në lidhje me fusha të veçanta, me qëllim identifikimin e problemeve kryesore, metodat efektive për tejkalimin e tyre dhe prioritetet për veprim. marrë dhe rezultatet për të vlerësuar.

Pjesa III. Masat në nivel kombëtar

Neni 8

Çdo Anëtar, me legjislacion ose çdo metodë tjetër në përputhje me kushtet dhe praktikën kombëtare, dhe në konsultim me organizatat përfaqësuese të punëdhënësve dhe punëtorëve në fjalë, do të marrë masat e nevojshme për zbatimin e nenit 4 të kësaj Konvente.

Neni 9

1. Zbatimi i legjislacionit për shëndetin dhe sigurinë në punë dhe mjedisin e punës duhet të sigurohet nëpërmjet një sistemi inspektimi adekuat dhe të përshtatshëm.
2. Masat e duhura shtrënguese në rast të shkeljes së dispozitave ligjore të parashikohen për zbatim.

Neni 10

Duhet të merren masa për të udhëzuar punëdhënësit dhe punëtorët për t'i ndihmuar ata të përmbushin detyrimet e tyre ligjore.

Neni 11

Për të zbatuar politikën e përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente, autoriteti ose autoritetet kompetente duhet të sigurojnë përmbushjen progresive të detyrave të mëposhtme:

- a) Përcaktimi, nëse kërkohet nga natyra dhe shkalla e rrezikut, të kushteve për projektimin, ndërtimin dhe pajisjen e objekteve, vënien në punë të tyre, ndryshimet e mëdha në ndërmarrje dhe ndryshimet në qëllimin e tyre, sigurinë e pajisjeve teknike të përdorura në punë dhe aplikimin e procedurat e përcaktuara nga autoritetet kompetente;
- b) përcaktimin e proceseve të punës dhe substancave dhe agjentëve ndaj të cilëve ekspozimi duhet të ndalohet, kufizohet ose i nënshtrohet miratimit ose monitorimit nga organi(et) kompetent; Duhet të merren parasysh rreziqet shëndetësore të shkaktuara nga ekspozimi i njëkohshëm ndaj substancave ose agjentëve të shumtë;
- c) krijimin dhe zbatimin e procedurave për raportimin e aksidenteve në punë dhe sëmundjeve profesionale nga punëdhënësit dhe, sipas rastit, nga institucionet e sigurimeve dhe palët e tjera të përfshira drejtpërdrejt, si dhe prodhimin e statistikave vjetore për aksidentet në punë dhe sëmundjet profesionale;
- d) kryerja e hetimeve kur aksidentet në punë, sëmundjet profesionale ose probleme të tjera shëndetësore që ndodhin gjatë ose në lidhje me punën tregojnë një situatë të rëndë;
- e) publikimin vjetor të informacionit mbi masat e marra në zbatim të politikës së përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente dhe për dëmtimet industriale, sëmundjet

profesionale dhe dëmtimet e tjera të shëndetit që ndodhin gjatë ose në lidhje me punën;

- f) futjen ose zhvillimin e mëtejshëm, duke marrë parasysh kushtet dhe mundësitë kombëtare, të sistemeve për ekzaminimin e agjentëve kimikë, fizikë dhe biologjikë për rreziqet e tyre për shëndetin e punëtorëve.

Neni 12

Do të merren masa, në përputhje me legjislacionin dhe praktikën kombëtare, për të siguruar që personat të cilët projektojnë, prodhojnë, importojnë, vendosin në treg ose ndryshe transferojnë makineri, pajisje ose substanca për përdorim komercial:

- a) të konstatojë, për aq sa është e mundur, që makineritë, pajisjet ose substancat nuk paraqesin rrezik për sigurinë ose shëndetin e atyre që i përdorin ato siç duhet;
- b) Siguroni informacion për instalimin dhe përdorimin e duhur të makinerive dhe pajisjeve dhe përdorimin e duhur të substancave, si dhe rreziqet që lidhen me makineritë dhe pajisjet dhe vetitë e rrezikshme të substancave kimike dhe agjentëve ose produkteve fizike dhe biologjike, dhe jep udhëzime se si mund të parandalohen rreziqet e njohura;
- c) Të kryejnë hetime dhe kërkime ose të mbajnë në dijeni zhvillimin e njohurive shkencore dhe teknike për të përmbushur detyrimet e tyre sipas shkronjave a) dhe b) të këtij neni.

Neni 13

Punëtori që është larguar nga një situatë pune për të cilën ka arsye të arsyeshme të besojë se paraqet një rrezik të menjëhershëm dhe serioz për jetën ose shëndetin e tij, mbrohet nga pasojat e pajustificuara në përputhje me kushtet dhe praktikën kombëtare.

Neni 14

Do të merren masa për të inkurajuar, në një mënyrë në përputhje me kushtet dhe praktikën kombëtare, përfshirjen e çështjeve të sigurisë dhe shëndetit në punë dhe mjedisin e punës në të gjitha nivelet e arsimit dhe trajnimit, duke përfshirë arsimin e lartë teknik, mjekësor dhe profesional, në mënyrën e duhur. për nevojat arsimore të të gjithë punëtorëve panair.

Neni 15

1. Për të siguruar koherencën e politikës së përmendur në nenin 4 të kësaj Konvente dhe të masave për zbatimin e saj, çdo Anëtar, pasi të konsultohet sa më shpejt të jetë e mundur me organizatat përfaqësuese të punëdhënësve dhe punëtorëve dhe, nëse është e nevojshme, me organe të tjera përkatëse, të ndërmarrë hapa të përshtatshëm për kushtet dhe praktikën kombëtare për të siguruar koordinimin e nevojshëm ndërmjet autoriteteve dhe organeve të ndryshme përgjegjëse për zbatimin e pjesëve II dhe III të kësaj Konvente.
2. Sa herë që rrethanat kërkojnë dhe kushtet kombëtare dhe praktika lejojnë, këto marrëveshje përfshijnë krijimin e një zyre qendrore.

Neni 16

1. Punëdhënësit duhet të inkurajohen të sigurojnë, për aq sa është e mundur, që vendi i punës, makineritë, pajisjet dhe proceset nën kontrollin e tyre të mos paraqesin rrezik për sigurinë dhe shëndetin e punëtorëve.
2. Punëdhënësit duhet të inkurajohen të sigurojnë, për aq sa është e mundur, që substancat dhe agjentët kimikë, fizikë dhe biologjikë nën kontrollin e tyre të mos paraqesin rrezik për shëndetin kur merren masat e duhura mbrojtëse.
3. Punëdhënësit do të inkurajohen të ofrojnë, aty ku është e mundur, veshje dhe pajisje të përshtatshme mbrojtëse për të parandaluar rrezikun e aksidenteve dhe efekteve të dëmshme shëndetësore.

Neni 17

Nëse disa kompani kryejnë punë në të njëjtën kohë në të njëjtin vend pune, ato do të bashkëpunojnë në zbatimin e dispozitave të kësaj Konvente.

Neni 18

Punëdhënësit duhet të inkurajohen të sigurojnë masa emergjente dhe aksidentale, kur është e nevojshme, duke përfshirë masat e duhura paraprake të ndihmës së parë.

Neni 19

Duhet të merren masa paraprake në nivelin operacional ku

- a) punëmarrësit, në kryerjen e punës së tyre, kontribuojnë në përmbushjen e detyrimeve që i ngarkohen punëdhënësit;
- b) përfaqësuesit e punonjësve në ndërmarrje bashkëpunojnë me punëdhënësin në fushën e mbrojtjes së punës;
- c) përfaqësuesit e punëtorëve në një ndërmarrje janë të informuar në mënyrë adekuate për masat e marra nga punëdhënësi për të garantuar sigurinë dhe shëndetin në punë dhe mund të konsultohen me organizatat e tyre përfaqësuese për këtë informacion, me kusht që të mos zbulojnë sekretet tregtare;
- d) punëtorët dhe përfaqësuesit e tyre në ndërmarrje marrin trajnimin e duhur në fushën e shëndetit dhe sigurisë në punë;
- e) punëtorëve ose përfaqësuesve të tyre dhe, sipas rastit, organizatave të tyre përfaqësuese në një ndërmarrje u mundësohet, në përputhje me legjislacionin dhe praktikën kombëtare, të shqyrtojnë të gjitha aspektet e shëndetit dhe sigurisë në punë që lidhen me punën e tyre dhe konsultohen nga punëdhënësi për këtë çështje; konsulentët e jashtëm mund të konsultohen për këtë qëllim me marrëveshje reciproke;
- f) punëtori duhet t'i raportojë menjëherë eprorit të tij të drejtpërdrejtë çdo çështje për të cilën ai ka arsye të arsyeshme të besojë se përbën një kërcënim të menjëhershëm dhe serioz për jetën ose shëndetin e tij; derisa punëdhënësi të ketë ndërmarrë veprime korigjuuese, nëse ka të nevojshme, ai nuk mund të kërkojë që punëtorët të kthehen në një situatë pune ku ekziston një rrezik i menjëhershëm dhe serioz për jetën ose shëndetin.

Neni 20

Bashkëpunimi ndërmjet punëdhënësve dhe punëtorëve dhe/ose përfaqësuesve të tyre në ndërmarrje do të jetë pjesë përbërëse e masave organizative dhe masave të tjera të marra në përputhje me nenet 16 deri në 19 të kësaj Konvente.

Neni 21

Masat e shëndetit dhe sigurisë nuk duhet të sjellin asnjë shpenzim për punëtorët.

Pjesa V. Dispozitat përfundimtare

Neni 22

Kjo Konventë nuk do të konsiderohet se rishikon asnjë Konventë ose Rekomandim Ndërkombëtar të Punës ekzistuese.

Neni 23

Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.

Neni 24

1. Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Organizatës Ndërkombëtare të Punës, ratifikimi i të cilëve është regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
2. Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
3. Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.

Neni 25

1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data në të cilën ajo hyri në fuqi për herë të parë, mund ta denoncojë atë duke e njoftuar Drejtorin e Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ato hyjnë në fuqi vetëm një vit pas regjistrimit.
2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të periudhës dhjetëvjeçare të përmendur në paragrafin e mësipërm, do të mbetet i lidhur për një periudhë të mëtejshme dhjetëvjeçare. Më pas, ajo mund të denoncojë këtë Konventë pas çdo periudhe dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.

Neni 26

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do të njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve që i komunikohen atij nga anëtarët e organizatës.
2. Drejtori i Përgjithshëm, kur njofton anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që i është njoftuar, do t'i tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.

Neni 27

Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të

Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet dhe denoncimet që ai ka regjistruar sipas neneve të mëparshme.

Neni 28

Organi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës, sa herë që e sheh të nevojshme, do t'i raportojë Konferencës së Përgjithshme mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe do të shqyrtojë nëse do të vendosë në rendin e ditës të Konferencës çështjen e modifikimit të saj tërësisht ose pjesërisht.

Neni 29

1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që ndryshon plotësisht ose pjesërisht këtë Konventë, dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen dispozitat e mëposhtme:
 - a) Ratifikimi i Konventës së Rishikuar nga një Anëtar do të sjellë automatikisht denoncimin e menjëhershëm të kësaj Konvente pa marrë parasysh nenin 25, me kusht që Konventa e Rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo Konventë nuk mund të ratifikohet më nga anëtarët.
2. Megjithatë, kjo Konventë do të mbetet në fuqi, në formë dhe në thelb, në çdo rast për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e rishikuar.

Neni 30

Tekstet franceze dhe angleze të kësaj Konvente janë po aq autoritative.

Konventa187

Marrëveshja për Kornizën Promovuese për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë
Kjo marrëveshje ka hyrë në fuqi më 20 shkurt 2009.

Vendi: Gjenevë Sesioni: 95 i ratifikimeve

Konferenca e Përgjithshme e Organizatës Ndërkombëtare të Punës, e mbledhur në Gjenevë nga Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës dhe mbajti sesionin e saj të nëntëdhjetë e pestë më 31 maj 2006, njeh shkallën globale të aksidenteve të lidhura me punën, sëmundshmërisë dhe vdekjes dhe nevojën për veprime të mëtejshme për reduktimin e tyre, kujton se mbrojtja e punëtorëve kundër sëmundjeve të përgjithshme dhe profesionale-Shëndeti dhe siguria dhe kundër aksidenteve në punë është një nga objektivat e Organizatës Ndërkombëtare të Punës siç përcaktohet në Kushtetutën e saj, pranon se aksidentet në punë, sëmundjet dhe vdekja kanë një ndikim negativ në produktivitetin dhe zhvillimin ekonomik dhe social, referohet në paragrafin III (g) të Deklaratës së Filadelfisë, e cila thotë se Organizata Ndërkombëtare e Punës ka një detyrim solemn të promovojë programe në vendet e botës që do të arrijnë një nivel të përshtatshëm mbrojtjeje për jetën dhe shëndetin e punëtorëve në të gjitha profesionet, miraton Deklarata e ILO-s për Parimet dhe të Drejtat Themelore në Punë dhe ndjekja e saj, 1998, i referohet Konventës për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë, 1981 (Nr. 155), Empi zhdukurment (nr. 164) në lidhje me shëndetin dhe sigurinë në punë, 1981, dhe instrumente të tjera çështjet e Interitorganizatat kombëtare të punës që lidhen me kuadrin promovues të SSHP, kujton se promovimi i SSHP është pjesë e agjendës ndërkombëtareorganizimi kombëtar i punës për punë të denjë për të gjithë, i referohet atyre

të treguara nga Sesioni i 91-të (2003) i Konferencës Ndërkombëtare të Punës. "Përfundimet mbi punën e lidhur me standardet e ILO-s në fushën e SSHP – Një strategji globale", veçanërisht në lidhje me sigurimin që SSHP-ja t'i jepet përparësi në agjendat kombëtare, thekson rëndësinë e promovimit të vazhdueshëm të një kulture kombëtare parandaluese për SSHP, ka vendosur të mbështesë të ndryshme mocionet që do të miratohen për shëndetin dhe sigurinë në punë, çështje e cila përbën pikën e katërt të rendit të ditës, duke përcaktuar që këto propozime të marrin formën e një konvente ndërkombëtare. miraton këtë pesëmbëdhjetë qershor të vitit dymijë 06 Konventën e mëposhtme, e cila mund të citohet si Kuadri Promovues për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë, 2006vullnet neto.

I. PËRKUFIZIMET

· neni 1

Për qëllimet e kësaj Marrëveshjeje

- a) termi "politikë kombëtare" i referohet politikës kombëtare në fushën e sigurisë dhe shëndetit në punë dhe mjedisit të punës të zhvilluar në përputhje me parimet e nenit 4 të Konventës për Sigurinë dhe Shëndetin në Punë, 1981 (nr. 155);
- b) termi "sistem kombëtar SSHP" ose "sistem kombëtar" i referohet infrastrukturës që ofron kuadrin kryesor për zbatimin e politikave shtetërore për shëndetin dhe sigurinë në punë dhe pro kombëtare të shëndetit dhe sigurisë në punë oferta gram;
- c) termi "program kombëtar i shëndetit dhe sigurisë në punë" ose "kombëtarprogram kombëtar" nënkupton çdo program kombëtar që përfshin qëllimet që duhen arritur brenda një afati kohor të paracaktuar, prioritetet dhe mjetet e veprimit të zhvilluara për të përmirësuar sigurinë dhe shëndetin në punë, dhe një mjet për vlerësimin e progresit;
- d) termi "një kulturë kombëtare parandaluese e sigurisë dhe shëndetit" i referohet një kulture në të cilën e drejta për një mjedis pune të sigurt dhe të shëndetshëm respektohet në të gjitha nivelet, në të cilën qeveria, punëdhënësit dhe punonjësit marrin pjesë në mënyrë aktive, përmes një sistemi të drejtave, përgjegjësi të përcaktuara dhe detyrat për të siguruar një mjedis pune të sigurt dhe të shëndetshëm dhe në të cilin parimit të parandalimit i jepet përparësia më e lartë.

II. QËLLIMI

· Neni 2

1. Çdo Anëtar që ratifikon këtë Konventë, për parandalimin e punësaksidentet, sëmundjet dhe fatalitetet e lidhura në konsultim me autoritetet përkatëse-organizatat e punëdhënësve dhe të punëtorëve të promovojnë përmirësimin e vazhdueshëm të sigurisë në punë duke zhvilluar zhvillimi i një politike kombëtare, një sistemi kombëtar dhe një program kombëtar.
2. Çdo anëtar do të marrë masa aktive për të marrë parasysh parimet e përcaktuara në instrumentet e Organizatës Ndërkombëtare të Punës (ILO) për kuadrin promovues të punësrelevante për mbrojtjen, për të arritur gradualisht një mjedis pune të sigurt dhe të shëndetshëm nëpërmjet sistemit dhe programeve kombëtare të SSHP.
3. Çdo Anëtar do të shqyrtojë periodikisht, në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, çfarë hapash mund të ndërmerren për të ratifikuar Konventat përkatëse të ILO-s për SSHP.

III. POLITIKA E BRENDSHME

· Neni 3

1. Çdo anëtar duhet të promovojë një mjedis pune të sigurt dhe të shëndetshëm nëpërmjet zhvillimit të politikave kombëtare.
2. Çdo anëtar do të promovojë dhe zhvillojë të drejtën e punëtorëve për një mjedis pune të sigurt dhe të shëndetshëm në të gjitha nivelet përkatëse.
3. Në formulimin e politikës së tij kombëtare, çdo Anëtar, në dritën e kushteve dhe praktikës kombëtare dhe në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, do të promovojë parime themelore si vlerësimi i rreziqeve dhe rreziqeve të lidhura me punën, luftimi i rreziqet dhe rreziqet që lidhen me burimin dhe zhvillimi i një kulture kombëtare parandaluese për SSHP që përfshin informacione, këshilla dhe trajnime.

IV SISTEMI KOMBËTAR

Neni 4

1. Çdo Anëtar, në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, do të krijojë një sistem kombëtar të sigurisë dhe shëndetit në punë.- mirëmbajnë, zhvillojnë vazhdimisht dhe rishikojnë rregullisht.
2. Sistemi kombëtar i shëndetit dhe sigurisë në punë duhet të përfshijë, ndër të tjera:
 - a) Legjislacioni, nëse është i zbatueshëm, marrëveshjet kolektive të punës dhe të gjitha të tjerat relevante instrumentet për mbrojtjen e punës;
 - b) një ose më shumë përgjegjës për mbrojtjen e punës dhe në përputhje me të brendshme organet ose organet e përcaktuara nga ligji dhe praktika shtetërore;
 - c) Mekanizmat për të siguruar përputhjen me legjislacionin kombëtar dhe, duke përfshirë sistemet e inspektimit;
 - d) Marrëveshjet për të nxitur bashkëpunimin në nivel kompanie ndërmjet menaxhmentit, punonjësve dhe përfaqësuesve të tyre si një element thelbësor i masave parandaluese në vendin e punës.
3. Sistemi kombëtar i shëndetit dhe sigurisë në punë do të përfshijë, sipas rastit:
 - a) një këshill ose këshilla trepalëshe kombëtare që merren me çështjet e shëndetit dhe sigurisë;
 - b) Shërbimet informative dhe këshilluese për sigurinë në punë;
 - c) ofrimi i trajnimeve për shëndetin dhe sigurinë në punë;
 - d) shërbimet e shëndetit në punë në përputhje me ligjin dhe praktikën kombëtare;
 - e) hulumtimi i shëndetit dhe sigurisë në punë;
 - f) një mekanizëm për mbledhjen dhe analizimin e të dhënave për aksidentet në punë dhe sëmundjet profesionale, duke marrë parasysh instrumentet përkatëse të ILO-s;
 - g) Marrëveshjet për bashkëpunim me sigurimet përkatëse ose sociale skemat e sigurimit që mbulojnë lëndimet industriale dhe sëmundjet profesionale; dhe
 - h) Mbështetja e mekanizmave për një përmirësim progresiv të shëndetit dhe sigurisë në punë kushtet në ndërmarrjet mikro, të vogla dhe të mesme dhe në informell ekonomi.

V. PROGRAMI KOMBËTAR

Neni 5

1. Çdo Anëtar, në konsultim me organizatat përkatëse të punëdhënësve dhe punëtorëve, do të zhvillojë, zbatojë, monitorojë, vlerësojë dhe rishikojë periodikisht një program kombëtar për SSHP.

2. Programi kombëtar:
 - a) do të promovojë zhvillimin e një kulture kombëtare parandaluese të shëndetit dhe sigurisë në punë;
 - b) do të kontribuojë, për aq sa është praktike, në mbrojtjen e punëtorëve duke eliminuar ose minimizuar rreziqet dhe rreziqet që lidhen me punën, në përputhje me legjislacionin dhe praktikën kombëtare, me qëllim parandalimin e aksidenteve, sëmundjeve dhe vdekjeve të lidhura me punën dhe për të promovuar shëndetin dhe shëndetin në punë dhe siguria në promovimin e punësimit;
 - c) të përgatitet dhe rishikohet në bazë të një analize të situatës kombëtare të SSHP, duke përfshirë një analizë të sistemit kombëtar të SSHP;
 - d) duhet të përmbajë qëllime, objektiva dhe tregues të progresit;
 - e) duhet të mbështetet, aty ku është e mundur, nga programe dhe plane të tjera plotësuese kombëtare që kontribuojnë në realizimin progresiv të një mjedisi pune të sigurt dhe të shëndetshëm.
3. Programi kombëtar do të publikohet gjerësisht dhe, për aq sa është e mundur, do të mbështetet dhe iniciohet nga nivelet më të larta të qeverisë.

VI. DISPOZITAT PËRFUNDIMTARE

- Neni 6
Kjo Konventë nuk rishikon Konventat ose Rekomandimet ekzistuese ndërkombëtare të punës.
- Neni 7
Ratifikimet formale të kësaj Konvente do t'i komunikohen Drejtorit të Përgjithshëm të Zyrës Ndërkombëtare të Punës për regjistrim.
- Neni 8
 - Kjo Konventë detyron vetëm ata anëtarë të Punës Ndërkombëtareorganizatë e regjistruar për ratifikim nga Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës.
 - Ai do të hyjë në fuqi dymbëdhjetë muaj pasi ratifikimet e dy anëtarëve të jenë regjistruar nga Drejtori i Përgjithshëm.
 - Pas kësaj, kjo Konventë do të hyjë në fuqi për çdo Anëtar dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit të ratifikimit të saj.
- Neni 9
 1. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë, pas një periudhe dhjetëvjeçare nga data e hyrjes së saj fillestare në fuqi, mund ta denoncojë atë me njoftim zyrtar tek Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës. Përfundimi futet me këtë. Ai hyn në fuqi dymbëdhjetë muaj pas regjistrimit.
 2. Çdo anëtar që ka ratifikuar këtë Konventë dhe nuk ushtron të drejtën e denoncimit të parashikuar në këtë nen brenda një viti pas përfundimit të dhjetë viteve të përmendura në paragrafin 1, do të mbetet i lidhur për dhjetë vjet të tjera. Pas kësaj, ajo mund të denoncojë këtë Konventë brenda vitit të parë të çdo periudhe të re dhjetëvjeçare në përputhje me këtë nen.
- Neni 10

1. Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'u njoftojë të gjithë anëtarët e Organizatës Ndërkombëtare të Punës për regjistrimin e të gjitha ratifikimeve dhe denoncimeve të njoftuara nga anëtarët.
 2. Drejtori i Përgjithshëm, duke njoftuar anëtarët e Organizatës për regjistrimin e ratifikimit të dytë që është njoftuar, do t'u tërheqë vëmendjen datës në të cilën kjo Konventë do të hyjë në fuqi.
- Neni 11
Drejtori i Përgjithshëm i Zyrës Ndërkombëtare të Punës do t'i transmetojë informacionin e plotë Sekretarit të Përgjithshëm të Kombeve të Bashkuara për regjistrim sipas nenit 102 të Kartës së Kombeve të Bashkuara për të gjitha ratifikimet dhe denoncimet e regjistruara sipas neneve të mëparshme.
 - Neni 12
Trupi Drejtues i Zyrës Ndërkombëtare të Punës i raporton Konferencës së Përgjithshmerenz, sa herë e shihet të nevojshme, të përgatisë një raport mbi zbatimin e kësaj Konvente dhe të shqyrtojë nëse do ta vendosë çështjen e rishikimit të saj në axhendën e Konferencës.
 - Neni 13
 1. Nëse Konferenca miraton një Konventë të re që rishikon këtë Konventë dhe Konventa e re nuk parashikon ndryshe, do të zbatohen sa vijon:
 - a) Pavarësisht nga neni 9, ratifikimi i Konventës së Rishikuar nga një Anëtar do të ketë automatikisht efektin e një denoncimi të menjëhershëm të kësaj Konvente sapo Konventa e Rishikuar të ketë hyrë në fuqi.
 - b) Nga data e hyrjes në fuqi të Konventës së rishikuar, kjo mundkonventat ekzistuese nuk ratifikohen më nga anëtarët.
 2. Në çdo rast, kjo Konventë do të mbetet në fuqi dhe efekt në formë dhe në thelb për ata Anëtarë që e kanë ratifikuar atë, por jo Konventën e Rishikuar.
 - Neni 14
Tekstet në anglisht dhe frëngjisht të kësaj Konvente janë njëllloj autentike.

Standardet IRIS³

- më të përgjithshme Parimi A: Respektoni ligjin dhe parimet dhe të drejtat themelore në vendin e punës
Kriteri A.1:
Rekrutuesi do të jetë në përputhje me të gjitha ligjet e zbatueshme në vendet e tij të operimit.
Treguesit:
 - A.1.1
Agjenti i rekrutimit është i licencuar ose i autorizuar në mënyrë të vlefshme për të ofruar shërbime rekrutimi në të gjitha vendet në të cilat ai operon dhe është në gjendje të mirë në ato juridiksione.
 - A.1.2

³ <https://iris.iom.int/sites/g/files/tmzbd1201/files/documents/IRIS%20Standard%20Report%20.pdf>

Rekrutuesi ka politika dhe procedura që janë në përputhje me të gjitha ligjet dhe rregulloret e zbatueshme në vendet e tij të operimit.

A.1.3

Nuk ka vendime gjyqësore në lidhje me praktikat joetike të punësimit kundër rekrutuesit.

Kriteri A.2:

Agjencia e punësimit përmbush standardet ndërkombëtare për ndalimin e punës së detyruar. Treguesit:

A.2.1

Politikat dhe procedurat e rekrutuesit janë në përputhje me standardet ndërkombëtare për ndalimin e punës së detyruar dhe demonstrojnë përkushtimin e rekrutuesit për të eliminuar punën e detyruar dhe trafikimin e qenieve njerëzore në operacionet e tij dhe/ose në shërbimet ose operacionet e partnerëve të tij të biznesit dhe nën-agjentëve me të cilët ata janë të lidhura drejtpërdrejt.

A.2.2

Agjencia e punësimit nuk i nënshtron punëtorët migrantë për punë të detyruar në asnjë fazë të procesit të rekrutimit. KRITERI A.3: Agjencia e punësimit nuk punëson punëtorë migrantë nën moshën 18 vjeç. Treguesit:

A.3.1

Rekrutuesi ka politika dhe procedura që pasqyrojnë angazhimin e tij për të mos punësuar punëtorë migrantë nën moshën 18 vjeç.

A.3.2

Rekrutuesi ka një procedurë të vendosur për të verifikuar moshën e secilit punëtor migrant si pjesë e procesit të rekrutimit.

A.3.3

Agjencia e punësimit ka një procedurë korrigjuese ku konstatohet se është punësuar një punëtor migrant nën moshën 18 vjeç.

Kriteri A.4:

Agjencia e punësimit nuk e kufizon lirinë e shoqërimit të punëtorëve migrantë. Treguesit:

A.4.1

Në procesin e rekrutimit, rekrutuesi nuk diskriminon punëkërkesit bazuar në mbështetjen e tyre ose anëtarësimin në një sindikatë.

A.4.2

Marrëveshjet e shërbimit ndërmjet agjencisë së punësimit dhe punëkërkesve nuk ndalojnë ose dekurajojnë anëtarësimin ose formimin e sindikatave dhe marrëveshjet kolektive.

A.4.3

Rekrutuesi nuk do të hakmerret ndaj punëtorëve migrantë për mbështetjen ose pjesëmarrjen e tyre në asnjë sindikatë ose proces të negociatave kolektive.

Kriteri A.5:

Agjencia e punësimit nuk punëson punëtorë migrantë për të ndihmuar punëtorët në grevë për të zëvendësuar punëtorët. Treguesit:

A.5.1

Rekrutuesi ka një procedurë të vendosur për të siguruar që vendi i punës i punëtorit në vendin e destinacionit nuk është në një konflikt industrial në kohën e punësimit të punëtorëve migrantë dhe nuk punëson qëllimisht punëtorë që janë në grevë. KRITERET

A.6:

Agjencia e rekrutimit siguron që punëtorët migrantë të trajtohen në mënyrë të barabartë gjatë gjithë procesit të rekrutimit dhe jo në bazë të racës, përkatësisë etnike, seksit, gjinisë dhe identitetit gjinor, origjinës kombëtare ose sociale, shtetësisë, kastës, moshës, përkatësisë politike, fesë, orientimit seksual, anëtarësimi në sindikatë, diskriminohen për shkak të aftësisë fizike, shëndetit, shtatzënisë, gjendjes martesore apo të ndonjë statusi tjetër; në përputhje me legjislacionin në fuqi. Treguesit:

A.6.1

Rekrutuesi ka një politikë të zbatuar qartë për të siguruar trajtim të barabartë dhe mosdiskriminim.

A.6.2

Stafi i rekrutuesit është i trajnuar dhe i vetëdijshëm për parimet e trajtimit të barabartë dhe mosdiskriminimit.

parim i përgjithshëmB: Respektimi i sjelljes etike dhe profesionale

Kriteri B.1:

Sistemi i menaxhimit të rekrutuesit është në përputhje me parimet IRIS.
Treguesit:

B.1.1

Rekrutuesi kryen vlerësime të vazhdueshme të rrezikut për të identifikuar rreziqet që lidhen me operacionet e tij të biznesit dhe marrëdhëniet e tij me partnerët e biznesit të përdorur.

B.1.2

Rekrutuesi përdor rezultatet e vlerësimeve të vazhdueshme të rrezikut për të përmirësuar operacionet e rekrutuesit dhe për të minimizuar rrezikun.

B.1.3

Menaxhimi i lartë i rekrutuesit demonstroi mbështetje për një sistem menaxhimi për të zbatuar në mënyrë efektive kërkesat e ligjeve, rregulloreve, kontratave dhe standardit IRIS.

B.1.4

Politikat, procedurat, procedurat dhe praktikat e rekrutuesit janë në përputhje me parimet e IRIS dhe i trajtojnë të gjithë punëtorët migrantë me dinjitet dhe respekt.

B.1.5

Rekrutuesi do të krijojë dhe mbajë dokumente dhe të dhëna të mjaftueshme të sistemit të menaxhimit për të demonstruar pajtueshmërinë e vazhdueshme me kërkesat e ligjeve, rregulloreve, kontratave dhe standardit IRIS.

B.1.6

Rekrutuesi siguron që punonjësit dhe nënkontraktorët e tij janë të vetëdijshëm për politikën dhe procedurat e tij dhe demonstrojnë kompetencën e nevojshme për t'i zbatuar ato në mënyrë efektive në praktikën e përditshme.

B.1.7

Rekrutuesi monitoron performancën e tij dhe performancën e partnerëve të tij të biznesit në përmbushjen e kërkesave të ligjeve, rregulloreve, kontratave dhe standardit IRIS.

B.1.8

Menaxhimi i lartë i rekrutuesit kryen rishikime të rregullta të një sistemi sistematik menaxhimi për të identifikuar mangësitë dhe për të analizuar performancën e vazhdueshme për t'u siguruar që ai përmbush ose tejkalon vazhdimisht kërkesat e ligjeve, rregulloreve, kontratave dhe standardit IRIS.

B.1.9 Rekrutuesi identifikon mospërputhjet aktuale dhe të mundshme dhe i trajton ato në mënyrë efektive nëpërmjet zbatimit të veprimeve të duhura korrigjuese dhe parandaluese.

Kriteri B.2:

Rekrutuesi kryen kujdesin e vazhdueshëm të duhur të punëdhënësve dhe punëdhënësve të përdoruesve fundorë për të siguruar përputhjen e tyre të vazhdueshme dhe të pandërprerë me ligjet në fuqi dhe standardet e punës.

B.2.1

Rekrutuesi do të ketë një Marrëveshje Shërbimesh me Punëdhënësit dhe Punëdhënësit e Përdoruesit Fundor, nëse është e aplikueshme, që përcakton në mënyrë efektive marrëveshjet tregtare dhe operacionale ndërmjet tyre në përputhje me kërkesat e IRIS, duke përfshirë dispozitat në lidhje me mbledhjen e tarifave të rekrutimit ose kostot që lidhen me to ose mbajtjen në burim të depozitave të punëkërkuësve, me detyrën e kujdesit dhe monitorimit të mirëqenies së punëtorëve të rekrutuar në vendin e destinacionit pas postimit.

B.2.2

Rekrutuesi rekruton për punëdhënësit dhe përdoruesit fundorë që janë në përputhje me të gjitha ligjet në fuqi dhe kanë licenca dhe/ose certifikata për të vepruar si biznes.

B.2.3

Agjencia e rekrutimit punëson vetëm për punëdhënësit dhe përdoruesit përfundimtarë të cilët nuk kanë, në të kaluarën ose në vazhdim, procedura gjyqësore ose të tjera që kanë të bëjnë me shkeljet e punës dhe/ose të të drejtave të njeriut.

B.2.4

Rekrutuesi përdor burime të disponueshme publikisht për të verifikuar që punëdhënësi nuk po shkel standardet e punësimit ose mbrojtjen e falimentimit, dhe shqyrton mediat dhe burimet e tjera të disponueshme për çështje që kërkojnë vëmendje të veçantë që mund të jenë tregues të shkeljeve të punës dhe/ose të të drejtave të njeriut.

B.2.5

Agjencia e punësimit nuk do t'i vendosë punëtorët migrantë me punëdhënësit/përdoruesit fundorë ku ka gjasa që të drejtat e tyre të njeriut ose standardet e punës të shkelen. B.2.6 Agjencia e punësimit verifikon që kontratat e punës së punëtorëve migrantë janë në përputhje me të gjitha ligjet në fuqi.

B.2.7

Agjencia e rekrutimit verifikon në mënyrë rutinore dhe efektive që Parimet IRIS ndiqen nga punëdhënësi, punëdhënësi i përdoruesit përfundimtar dhe palët e tjera të lidhura.

B.2.8

Rekrutuesi mban rrugë të hapura komunikimi me punëtorët migrantë për të marrë reagime mbi kushtet e punësimit pa frikën e hakmarrjes dhe ka një mekanizëm për t'iu përgjigjur ose për t'iu përgjigjur reagimeve të punëtorëve.

B.2.9

Rekrutuesi mban një listë të përditësuar të punëdhënësve dhe përdoruesve përfundimtarë.

Kriteri B.3:

Rekrutuesi kryen kujdes të vazhdueshëm për partnerët e biznesit dhe nënkontraktorët për të siguruar përputhjen e tyre të vazhdueshme dhe të pandërprerë me ligjet në fuqi dhe Parimet IRIS. Treguesit:

B.3.1

Rekrutuesi ka një Marrëveshje Shërbimesh me Partnerët e Biznesit të Rekrutimit që përcakton në mënyrë efektive marrëveshjet komerciale dhe operacionale ndërmjet tyre në përputhje me kërkesat e IRIS, duke përfshirë dispozitat në lidhje me ngarkimin e tarifave të mosvendosjes ose kostot e ndërlidhura ose mbajtjen e depozitave nga punëkërkuessit, zbulimin e Nënkontraktimi dhe ndalimi i nënkontraktimit pa i dhënë informacion rekrutuesit.

B.3.2

Rekrutuesi do të ketë një mekanizëm për të verifikuar përputhjen me kushtet e kontratës së shërbimit dhe për të ndërmarrë veprime korigjuese nëse jo.

B.3.3

Rekrutuesi rishikon politikat dhe procedurat e partnerëve të biznesit të rekrutimit dhe nënkontraktorëve për pajtueshmërinë me ligjet në fuqi dhe politikën IRIS.

B.3.4

Rekrutuesi punon vetëm me partnerë biznesi dhe nënkontraktorë në të gjitha nivelet që janë në përputhje me ligjet në fuqi dhe punojnë në përputhje me parimet IRIS.

B.3.5

Rekrutuesi mban dhe përditëson rregullisht një listë të partnerëve dhe nënkontraktorëve të biznesit të rekrutimit dhe është në gjendje të identifikojë dhe identifikojë të gjithë partnerët dhe nënkontraktorët e biznesit të rekrutimit.

B.3.6

Agjencia e rekrutimit përdor burime të disponueshme publikisht për të verifikuar që partnerët e biznesit dhe nënkontraktorët nuk po shkelin standardet e punësimit dhe punësimit ose mbrojtjen e falimentimit, dhe shqyrton median dhe burimet e tjera të disponueshme për çdo çështje që kërkon vëmendje të veçantë që mund të jenë tregues të shkeljeve të të drejtave të njeriut.

B.3.7

Rekrutuesi verifikon në mënyrë efektive që partnerët e biznesit, nënkontraktorët dhe palët e lidhura janë në përputhje me Parimet IRIS.

B.3. 8

Rekrutuesi krijon një mekanizëm reagimi për punëtorët migrantë mbi praktikat e nënkontraktorëve dhe partnerëve të biznesit.

1Ndalimi i tarifave të punësimit për punëkërkuesit

Kriteri 1.1:

Rekrutuesi ka një detyrim politik që ndalon ngarkimin e tarifave të punësimit të punëtorëve migrantë dhe kostove të lidhura me to, pavarësisht se ku ose si janë punësuar. Treguesit:

- Stafi i rekrutuesit është i trajnuar dhe i vetëdijshëm për detyrimin e rekrutuesit për të ndaluar ngarkimin e tarifave ose kostove përkatëse.
- Faqja e internetit e agjencisë së rekrutimit, materialet e përgjithshme promovuese dhe të gjitha kanalet e tjera të informacionit publik të përdorura nga agjencia e rekrutimit, veçanërisht ato kanale që synojnë punëkërkuesit, do të deklarojnë qartë se asnjë tarifë ose kosto shoqëruese nuk do t'u ngarkohet punëkërkuesve.
- Politika është e zbatueshme në të gjitha kontratat e shërbimit ndërmjet rekrutuesit dhe rekrutuesve të tij, duke përfshirë agjentët, nënagjentët ose nënkontraktorët. 1.1.4 Kontratat e rekrutuesit përmbajnë gjopa në rast se një nënkontraktor shkel politikën. KRITERET

1.2

Tarifat e agjencisë dhe kostot përkatëse nuk përballohen nga punëtorët migrantë. Treguesit:

1.2.1

Rekrutuesi vërteton se punëdhënësi ka paguar të gjitha tarifat e punësimit dhe kostot e lidhura me to.

1.2.2

Punëtorët migrantë konfirmojnë se në procesin e tyre të rekrutimit nr Tarifat ose kostot përkatëse janë ngarkuar.

1.2.3

Të gjitha shpenzimet për t'u paguar nga punëtorët migrantë që nuk përfshihen në përkufizimin e tarifave të vendosjes ose kostot e lidhura me standardin IRIS janë në përputhje me kërkesat ligjore vendase, pasqyrojnë vlerën e drejtë të tregut dhe janë të detajuara. KRITERET

1.3

Rekrutuesi informon punëkërkuesit gjatë procesit të rekrutimit se ai nuk do të përballojë asnjë kosto rekrutimi. Treguesit:

1.3.1

Në shpalljet e punës për punëtorët migrantë thuhet qartë se punëkërkuesit nuk do t'u ngarkohen tarifat e punësimit dhe kostot përkatëse.

1.3.2

Kontratat, letrat e ofertave ose çdo formë tjetër komunikimi me punëtorët migrantë do të deklarojnë qartë se nuk do të ngarkohen me tarifa vendosjeje dhe kosto të lidhura me to.

1.3.3

Çdo kosto e aplikueshme, jashtë përkufizimit të mëposhtëm, që do të përballohet nga punëtorët migrantë do të identifikohet qartë dhe do t'u shpjegohet siç duhet.

2 Respektimi i lirisë së lëvizjes

Kriteri 2.1:

Agjencia e punësimit nuk disponon pasaporta, dokumente të tjera identifikimi, leje pune apo dokumente të tjera të punëtorëve migrantë pa pëlqimin e tyre me shkrim. Treguesit:

- Pasaportat, dokumentet e tjera të identifikimit ose dokumentet e tjera personale ruhen vetëm për qëllimin e përpunimit të dokumenteve të punëtorëve migrantë pranë autoriteteve përkatëse gjatë procesit të rekrutimit, siç kërkohet nga ligji në fuqi.
- Punëtorët migrantë mund të marrin identitetin e tyre ose dokumente të tjera në çdo kohë. 2.1.3 Agjencia e punësimit do të mbajë një procesverbal me shkrim duke treguar qartë qëllimin dhe datën e dokumenteve që i jepen dhe i kthehen punëtorit migrant. 2.1.4 Punëtorët migrantë tregojnë njohuri dhe kuptim të qartë dhe të qartë të arsyeve pse identiteti i tyre ose dokumente të tjera kërkohen dhe mbahen nga rekrutuesi.
- Punëtorët migrantë demonstron se ata e dinë vendndodhjen e saktë të dokumenteve të tyre dhe se si t'i qasen ato pasi të jenë në posedim të rekrutuesit.
- Një kopje e letrës së pëlqimit të një rekrutuesi të nënshkruar nga punonjësi është në dispozicion me kërkesë të thjeshtë. KRITERET

2.2:

Asnjë agjenci punësimi nuk mban në asnjë moment libra bankare, karta bankare ose akte të pronës së paluajtshme ose personale të punëtorëve migrantë ose anëtarëve të familjeve të tyre. Treguesit:

Librat bankare, kartat bankare, aktet e pasurive të paluajtshme ose të pronës personale

nuk kërkohen ose mbahen nga rekrutuesi në asnjë fazë të procesit të rekrutimit.

Nuk ka raporte të vërtetuara të punëtorëve migrantë që dokumentojnë rekrutuesit që u kërkojnë atyre të prodhojnë libra bankare, karta bankare, akte pronësie ose sende të tjera personale.

Kriteri 2.3:

Kontratat e punës dhe marrëveshjet e shërbimit ndërmjet agjencisë së punësimit dhe punëtorëve migrantë nuk e kufizojnë lirinë e tyre të lëvizjes. Treguesit:

Kontratat e shërbimit dhe kontratat e punës me punëtorët migrantë nuk përmbajnë klauzola që i pengojnë ata të ndërpresin marrëdhënien e tyre me punëdhënësin në përputhje me kushtet e kontratës.

Kontratat e punës përcaktojnë procedurat për zgjidhjen e kontratës nga punëdhënësi dhe për rishikimin ose apelimin nga punëtori migrant kundër një ndërprerjeje të tillë, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

Agjencia e punësimit siguron që orari i punës dhe koha e lirë e punëtorëve migrantë janë të përcaktuara qartë.

Agjencia e punësimit siguron që punëtorët migrantë të mund të largohen nga vendi i tyre i punës dhe/ose vendbanimi gjatë kohës së lirë.

3 Respektimi i transparencës së kushteve të punësimit

Kriteri 3.1:

Agjencia e punësimit u siguron punëtorëve migrantë një kontratë pune me shkrim, e cila është e thjeshtë dhe e kuptueshme për ta dhe përmban të paktën si në vijim: pozicionin e punëtorit, përshkrimin e punës, vendin e punës, fillimin dhe kohëzgjatjen e kontratës, detajet e transportit për në dhe nga vendi i destinacionit, detajet e akomodimit, ushqimet e parashikuara sipas kontratës, sindikatës ose detyrime të tjera të pagueshme nga punonjësi (nëse është e aplikueshme); Emri dhe adresa e punëdhënësit, pagat dhe shpeshtësia e pagave, orët e punës dhe ditët e pushimit, tarifat jashtë orarit, pushimet, të drejtat e tjera të pushimeve, çdo zbritje ligjore nga pagat, përfitimet e punësimit dhe kushtet e largimit në përputhje me legjislacionin në fuqi. Treguesit:

- Agjencia e rekrutimit ka lidhur një marrëveshje shërbimi me një punëkërkuar për ofrimin e shërbimeve të rekrutimit.
- Kontrata e punës dhe kushtet e punës janë të qarta, të thjeshta dhe në një gjuhë që punëtorët migrantë e kuptojnë.
- Klauzolat në kontratën e punës dhe marrëveshjet e tjera të nënshkruara nga punëtorët migrantë janë të plota dhe në asnjë mënyrë mashtruese. Punëtorët migrantë nuk nënshkruajnë fletët e zbrazëta.

Agjenti i punësimit ruan një kopje të nënshkruar të kontratës së punës në zyrat e tij dhe vë në dispozicion një kopje të nënshkruar.

Kriteri 3.2:

Rekrutuesi verifikon që termat dhe kushtet e punësimit janë në përputhje me ato të ofruara fillimisht nga punëdhënësi dhe janë në përputhje me ligjet dhe zakonet në fuqi. Treguesit:

Nuk ka dallime për sa i përket punësimit midis asaj që thuhet në kontratën e punës, shpalljes së punës dhe aplikimit origjinal të punëdhënësit për punë.

Kushtet e kontratës nuk shkelin ligjet në fuqi të vendit të destinacionit.

KRITERI 3.3:

Kontrata e punës u jepet punëtorëve migrantë përpara punësimit. Treguesit:

3.3.1

Agjencia e punësimit mban shënime se kur dhe si u ofrohen kontrata punëtorëve migrantë.

Të dhënat konfirmojnë se kontratat ndahen me punëtorët migrantë, të cilëve u jepet kohë e mjaftueshme për t'u rishikuar përpara nënshkrimit dhe vendosjes së mëvonshme.

KRITERI 3.4:

Kontrata e punës bihet dakord dhe nënshkruhet nga punëtorët migrantë pa detyrim. Treguesit:

Nuk ka asnjë dëshmi të shtrëngimit të drejtpërdrejtë ose të tërthortë nga agjencia e punësimit ose partnerët e saj të biznesit ose nënkontraktorët për të lehtësuar marrëdhënien kontraktuale me punëtorët migrantë.

Kushtet e kontratës dhe marrëdhëniet e punës u shpjegohen punëtorëve migrantë gjatë rekrutimit me kohë të mjaftueshme për të kuptuar implikimet e plota të kontratës përpara nënshkrimit.

Punëtorët migrantë demonstrojnë një kuptim të qartë të kushteve të kontratës së punës.

Punëtorët migrantë pranojnë se kontrata dhe marrëveshja janë nënshkruar dhe rënë dakord me vullnetin e tyre të lirë.

4 Respektimi i konfidencialitetit dhe mbrojtjes së të dhënave

KRITERI 4.1:

Rekrutuesi ka një politikë të mbrojtjes së të dhënave që përputhet me ligjet, rregullat dhe rregulloret në fuqi dhe me Parimet IRIS. Treguesit:

4.1.1

Procedurat e punës së rekrutuesve për mbrojtjen e të dhënave janë të disponueshme.

4.1.2

Punonjësit e rekrutuesit demonstrojnë se janë të vetëdijshëm, nënshkruajnë dhe zbatojnë politikën e privatësisë dhe procedurat operative në të gjitha fazat e procesit të rekrutimit.

4.1.3

Procedurat e mbrojtjes së të dhënave janë në përputhje me ligjet, rregullat dhe rregulloret në fuqi në vendet e origjinës dhe të destinacionit dhe me Parimet IRIS.

KRITERI 4.2:

Të dhënat personale të punëtorëve migrantë të mbledhura nga agjencia e punësimit janë relevante, mbrohen dhe mbahen konfidenciale nga agjencia e punësimit dhe palët e treta. Treguesit:

4.2.1

Të dhënat e kërkuara dhe të përpunuara janë të kufizuara në çështje të rëndësishme dhe të nevojshme për procesin e rekrutimit.

4.2.2

Informacioni personal i mbledhur nga punëtorët migrantë ruhet në një vend të sigurt në mënyrë të sigurt dhe konfidenciale.

4.2.3

Qasja në të dhënat personale është e kufizuar për punonjësit, agjencinë e punësimit dhe punëdhënësin dhe, sipas rastit, për autoritetet qeveritare për qëllime të imigrimit, emigrimit. dhe/ose punësim në vendin e destinacionit.

KRITERI 4.3

Pëlqimi i informuar merret nga punëtorët migrantë në kohën kur mblidhen të dhënat personale. Treguesit:

4.3.1

Ka prova që punëtorët migrantë janë informuar dhe kanë kuptuar qëllimin për të cilin janë mbledhur dhe ruajtur të dhënat e tyre personale përpara se të jepnin pëlqimin e tyre të informuar.

4.3.2

Formularët e nënshkruar të pëlqimit janë në dispozicion sipas kërkesës.

KRITERI 4.4:

Agjencia e punësimit nuk i kalon të dhënat personale të punëtorëve migrantë pa dhënë arsye dhe pëlqimin e tyre të shprehur. Treguesit:

4.4.1

Punëtorët migrantë kanë marrë pëlqimin me shkrim të informuar për të publikuar të dhënat e tyre personale.

4.4.2

Të dhënat me shkrim të zbulimeve mbahen dhe janë të disponueshme.

4.4.3

Do të dokumentohet se dhënie të informacioneve shpjeguese bëhen mbi bazën e "nevojës për të ditur" dhe janë të kufizuara në qëllimin specifik të zbulimit.

5 Respektimi i qasjes në mjete juridike

KRITERI 5.1:

Rekrutuesi ka ose merr pjesë në mekanizma efektivë të ankesave në nivel operacional. Treguesit:

5.1.1

Rekrutuesi është në gjendje të demonstrojë procesin e riparimit me linja të qarta përgjegjësie.

5.1.2

Ankesat mblidhen, përpunohen dhe ruhen në një sistem qendror në përputhje me ligjet dhe rregulloret për mbrojtjen e të dhënave.

5.1.3

Mekanizmi i ankesave në të cilin merr pjesë rekrutuesi i lejon të gjitha palët e interesuara dhe përdoruesit të marrin pjesë në mënyrë aktive dhe të japin reagime të vazhdueshme mbi performancën e mekanizmit të ankesave. KRITERET

5.2:

Oficeri i punësimit siguron që punëtorët migrantë të jenë të vetëdijshëm dhe të kenë akses të hapur dhe të drejtpërdrejtë në një mekanizëm ankesash lidhur me procesin e rekrutimit. Treguesit:

5.2.1

Kanale të ndryshme aksesit në procedurën e ankesave janë në dispozicion për punëtorët migrantë. KRITERET

5.3:

Agjencia e punësimit u ofron punëtorëve migrantë informacion mbi mekanizmat e ankesave të disponueshme qeveritare, të ofruara nga punëdhënësit dhe të ofruara nga industria në lidhje me punësimin si në vendin e origjinës ashtu edhe në atë të destinacionit. Treguesit:

5.3.1

Ka dëshmi se agjencia e punësimit i ka informuar punëtorët migrantë për mekanizmat e disponueshëm të ankesave.

5.3.2

Punëtorët migrantë kanë një kuptim të qartë të mekanizmave përkatës të ankesave dhe se si t'i qasen atyre.